პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК и ТК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის მე-40 წელი
№ 125 (11736) | კვირა, 29 მაისი, 1960 წ. | ფასი 20 კაპ.

კომუნისტური შრომის ბრიგადებისა და დამკვრელების შეჯიბრების მოწინავეთა სრულიად საკავშირო თათბირი

28 მაისს კრემლის დიდ სასახლეში მუშაობას განაგრძობდა კომუნისტური შრომის ბრიგადებისა და დამკვრელების შეჯიბრების მოწინავეთა სრულიად საკავშირო თათბირი.

შეკრებილნი მჭუხარე ტაშით შეხვდნენ ამხანაგებს ა. ბ. არისტოვს, ლ. ი. ბრეჟნევს, ნ. გ. იგნატოვს, ფ. რ. კოზლოვს, ო. ვ. კუუსინენს, დ. ს. პოლიანსკის, მ. ა. სუსლოვს, ე. ა. ფურცევას, ნ. ს. ხრუშჩოვს, ნ. მ. შვერნიკს, პ. ნ. პოსპელოვს.

დილის სხდომაზე გრძელდებოდა კამათი ვ. ვ. გრიშინის მოხსენების გამო.

გამოცხადდა დღის სხდომის შესვენება. შესვენების შემდეგ თათბირის მონაწილეებითა და სტუმრებით გაივსო გაზაფხულის მზით გაშუქებული ვეებერთელა დარბაზი. ლოჟებში არიან დიპლომატიური კორპუსი, საბჭოთა და უცხოელი ჟურნალისტები.

თავმჯდომარე — საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარე ვ. ვ. გრიშინი სიტყვას აძლევს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს ამხ. ნიკიტა სერგეევიჩ ხრუშჩოვს.

როცა ოვაცია მიწყდა, ამხანაგმა ხრუშჩოვმა დაიწყო [illegible] სიტყვა.

ამხ. ნ. ს. ხრუშჩოვის სიტყვა უდიდესი [illegible] სიტყვის დროს ხან მჭუხარე ტაში გაისმოდა, ხან მყარიული ხალხი, [illegible] ბის-ძე გონებამახვილური, მოსწრებული ფრაზის ურტყამდა [illegible].

ამხ. ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლის შემდეგ დარბაზში კვლავ დიდხანს გრიალებდა ტაში. გაისმოდა შეძახილები [illegible] კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის პატივსაცემად, დიდი საბჭოთა ხალხის პატივსაცემად.

30 მაისს თათბირი მუშაობას განაგრძობს.

მოსკოვი. კომუნისტური შრომის ბრიგადებისა და დამკვრელების შეჯიბრების მოწინავეთა სრულიად საკავშირო თათბირი კრემლის დიდ სასახლეში. ტრიბუნაზეა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ამხანაგი ნ. ს. ხრუშჩოვი.

ფოტო ვ. სავოსტიანოვისა და ს. პრეობრაჟენსკისა. (საკლესი ფოტოქრონიკა).

შემოქმედებითი შრომით განვამტკიცოთ მშვიდობის საქმე, უზრუნველვყოთ გამარჯვება კაპიტალიზმთან ეკონომიურ შეჯიბრებაში!

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლა

კომუნისტური შრომის ბრიგადებისა და დამკვრელების შეჯიბრების მოწინავეთა სრულიად საკავშირო თათბირზე 1960 წლის 28 მაისს

ძვირფასო ამხანაგებო!

ჩემთვის დიდად სასიამოვნოა გამოვიდე თქვენს წინაშე, კომუნისტური შრომის ბრიგადებისა და დამკვრელების შეჯიბრების მოწინავეთა სრულიად საკავშირო თათბირის მონაწილეთა წინაშე, მოგესალმოთ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და საბჭოთა მთავრობის სახელით. ნება მიბოძეთ გისურვოთ თქვენ, ხოლო თქვენი სახით მრეწველობის, მშენებლობის, ტრანსპორტის, სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა მთელ მრავალმილიონიან არმიას შემდგომი წარმატებანი სამშობლოს საკეთილდღეოდ, კომუნიზმის აშენებისათვის!

დიადი თაოსნობის ღირსეული განმგრძობნი

თქვენ ჩვენი საზოგადოების მოწინავე ადამიანები ხართ. თქვენი შრომით, თქვენი მაგალითით ცხოვრებაში ახალი ფურცელი გადაშალეთ საბჭოთა ადამიანის — კომუნისტური საზოგადოების მშენებლის მაღალი მოწოდების გაგებაში. კომუნისტური შრომის ბრიგადებისა და დამკვრელების შეჯიბრების მოწინავეებმა ამ შესანიშნავი მოძრაობის განვითარების მოკლე პერიოდში სამართლიანად მოიხვეჭეს მთელი საბჭოთა ხალხის ფართო აღიარება, დიდი პატივისცემა და სიყვარული. შთაგონებული შრომით, ძვირფასო ამხანაგებო, თქვენ აახლოებთ კომუნიზმის გამარჯვებას, კეთილშობილური მაგალითით მიგყავთ მილიონობით საბჭოთა ადამიანი ჩვენი დიდი მიზნისაკენ.

გაიხსენეთ, რა დიდად აფასებდა ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი პირველ კომუნისტურ შაბათობათა მნიშვნელობას. მას ეს შაბათობანი მიაჩნდა ახლის, კომუნისტურის ყლორტებად, რომელიც ბოლოს და ბოლოს გაიკვლევს გზას, დამკვიდრდება როგორც მთავარი მიმართულება საბჭოთა სოციალისტური საზოგადოების მშრომელთა ცხოვრებაში. და აი ახლა კომუნისტური შრომის დამკვრელის, ბრიგადისა და საწარმოს კოლექტივის წოდებისათვის შეჯიბრების მონაწილეთა მძლავრ მოძრაობაში ყველა ხედავს, თუ როგორ შედის ეს ახალი, კომუნისტური ჩვენი ქვეყნის ყოფაცხოვრებაში, საბჭოთა ადამიანების ყოფაცხოვრებაში.

ეს ძალიან საგულისხმოა, რომ ახალი მოძრაობა წარმოიშვა მოსკოვის მახარისხებელ დეპოში, სწორედ იმ დეპოში, სადაც მიმდინარეობდა ჩვენი ქვეყნის პირველი კომუნისტური შაბათობა, რომელსაც ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინმა „დიადი თაოსნობა“ უწოდა.

რიგითი კომუნისტი მუშების თავმდაბალ წამოწყებაში ლენინის გამჭრიახმა თვალმა დაინახა უფრო ძირეული, უფრო გადამწყვეტი გადატრიალების დასაწყისი, ვიდრე ბურჟუაზიის დამხობა იყო. ეს არის, ამბობდა ლენინი, გამარჯვება საკუთარ უძრაობაზე, იმ ძველ ჩვეულებათა და წარმოდგენათა ტვირთზე, რომლებიც წყეულმა კაპიტალიზმმა მემკვიდრეობად დაუტოვა მუშასა და გლეხს. იმის კვალობაზე, როგორ განმტკიცდება, გაფართოვდება შეგნებაში ეს გადატრიალება, კომუნიზმის საქმე სულ უფრო უძლეველი გახდება, გვასწავლიდა ლენინი. იგი მოგვიწოდებდა გულმოდგინედ დაგვეჭირა მხარი შრომისადმი, საზოგადოების წინაშე საკუთარი მოვალეობისადმი ახალი დამოკიდებულების ოდნავი ყლორტებისათვის. ასე აკეთებდა და მუდამ ასე გააკეთებს ლენინური პარტია. მან პატივით და დიდებით შემოსა შრომის ადამიანები. და აი ახლა კომუნისტური შრომის დამკვრელების, ბრიგადებისა და კოლექტივების წოდებისათვის ძლავარ შეჯიბრებაში ჩვენ ვხედავთ ლენინის წინასწარმეტყველების განხორციელებას;

— ჩვენ მივალთ კომუნისტური შრომის გამარჯვებამდე!

ლენინის წინასწარმეტყველურ სიტყვებს ჩვენ ვახორციელებთ ყოველდღიური შრომით. კომუნისტური საზოგადოების მშრომელებს ახასიათებს თავიანთი მოქალაქეობრივი მოვალეობის მაღალი შეგნება, თავიანთი შრომის, კომუნიზმის მშენებლობის საერთო საქმეში თავიანთი წვლილის მნიშვნელობის შეგნება. ამასთან ერთად მათ ახასიათებს მაღალი კულტურა, მისწრაფება თავიანთი ცოდნის სრულყოფისადმი, კარგი ადამიანური მოუსვენრობა, რაც ახასიათებს შემოქმედებითი შრომის ადამიანებს. და ეს ძალიან სასიხარულოა. ამხანაგებო! კომუნისტური საზოგადოების ადამიანები ხომ უნდა იყვნენ დიდად შეგნებული, განათლებული, კულტურული ადამიანები, რომლებისთვისაც შრომა სასიცოცხლო მოთხოვნილებაა და ასეთივე სასიცოცხლო მოთხოვნილებაა ახალი ცოდნის შეძენა, კულტურული დონის ამაღლება კომუნისტური საერთო ცხოვრების წესების დაცვა.

ასეთ ადამიანებზე, ასეთ საზოგადოებაზე ოცნებობდნენ კაცობრიობის დიდი მოაზროვნეები, ასეთ ადამიანებს ხედავდნენ თავიანთი გონების თვალით მეცნიერული კომუნიზმის ფუძემდებლები მარქსი და ენგელსი, ჩვენი უკვდავი ბელადი და მასწავლებელი ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი.

„... სოციალისტურ გარდაქმნას რომ ვიწყებთ, — ამბობდა ვლადიმერ ილიას-ძე, — ჩვენ ნათლად უნდა დავისახოთ მიზანი, რომლისკენაც ეს გარდაქმნები, ბოლოს და ბოლოს, მიმართულია, სახელდობრ კომუნისტური საზოგადოების შექმნის მიზანი“. ლენინი მოგვიწოდებდა დაუცხრომლად დაგვეჭირა მხარი კომუნიზმის უბრალო, მცირე, ყოველდღიური, მაგრამ ცოცხალი ყლორტებისათვის.

სწორედ ამაზე წერთ თქვენს ვალდებულებებში, ან როგორც თქვენ მათ საქვეყნოდ უწოდებთ, მცნებებში: „ვისწავლოთ, ვიცხოვროთ და ვიმუშაოთ კომუნისტურად!“ კეთილშობილური მისწრაფებაა, რომელიც ასე ეხმიანება იმ დროს, რომელშიც ჩვენ ვცხოვრობთ!

პარტიის XXI ყრილობამ აღნიშნა ჩვენი სამშობლოს შესვლა კომუნისტური საზოგადოების გაშლილი მშენებლობის ეპოქაში. მთელ ჩვენს ძალებს ვახმართ დიადი შვიდწლიანი გეგმის შესრულებას: ამ გეგმით აშენდება ახალი ქარხნები და ფაბრიკები, ელექტროსადგურები, ახალი ქალაქები და დაბები. შვიდწლიანი გეგმის შესრულება კიდევ უფრო განამტკიცებს საბჭოთა სახელმწიფოს ინდუსტრიულ ძლიერებას; საბჭოთა ადამიანები უკეთ იცხოვრებენ, მეცნიერება და კულტურა უფრო მაღალ მწვერვალებს მიაღწევს.

მაშინაც კი, როცა ადამიანი ახალ ბინაში გადადის, იგი ცდილობს მოიშოროს ყოველივე მოძველებული, თან არ ათრიოს რაიმე უვარგისი. აქ კი მთელი საზოგადოება თანდათანობით ადის უმაღლეს საფეხურზე. ბუნებრივია, რომ ამ საზოგადოების მოწინავე ადამიანები ცდილობენ წინასწარ გამოიმუშაონ თავიანთ თავში ის თვისებები, ის ჩვევები, რომლებითაც უნდა ისარგებლონ ახალ სახლში. აი რა არის იმ მოძრაობის დიადი ძალა და დიადი ისტორიული მიზანშეწონილობა, რომლის წარმომადგენლები და ინიციატორები თქვენ ხართ.

ამ დარბაზში შეიკრიბა ჩვენი დროის მოწინავე ადამიანთა მხოლოდ პატარა ნაწილი. დამსწრეთა შორის არიან ჩვენს ქვეყანაში ცნობილი მეშახტეები ნიკოლოზ მამაი და ალექსანდრე კოლჩიკი, ჭქსოველი ვალენტინა გავანოვა. ესენი, ასე ვთქვათ, მედროშეები არიან. სახელოვანი დროშების ქვეშ დგებიან კომუნისტური შრომის სულ ახალი და ახალი დამკვრელები. ესენი არიან ალექსანდრე ვიტალაკევიჩი, ანატოლი მოროგოვი, საიდ ნურუტდინოვი და ბევრი სხვა ამხანაგი, რომლებმაც სამშობლოს სახელი მოუხვეჭეს თავიანთი შესანიშნავი შრომითი გმირობით. აქ შეიკრიბა თათბირის ორი ათასზე მეტი მონაწილე. ესენი არიან მშვენება, სიამაყე ჩვენი დროის მოწინავე ადამიანთა ვეებერთელა არმიისა, რომელიც შრომობს მრეწველობაში, ტრანსპორტზე, სოფლის მეურნეობაში, სხვადასხვა დაწესებულებებსა და ლაბორატორიებში, სამეცნიერო-საკვლევ ინსტიტუტებში, შრომობს გმირულად, თავდადებით, თავისი შრომით ქმნის იმას, რასაც ეწოდება კომუნიზმი.

მე მახარებს, რომ ამ დარბაზში ბევრ ახალგაზრდა სახეს ვხედავ. ეს კანონზომიერია. ჩვენმა ლენინურმა კომკავშირმა, რომელიც კომუნისტური შრომის ბრიგადების შეჯიბრების ინიციატორია, ახალი სახელოვანი ფურცელი ჩაწერა თავის გმირულ ისტორიაში. მან ერთხელ კიდევ გვიჩვენა თავი ჩვენი დიადი კომუნისტური პარტიის ერთგულ, საიმედო თანაშემწედ, მისი იდეების მგზნებარე გამტარებლად.

კომუნიზმი მსოფლიოს ახალგაზრდობაა,
და იგი ახალგაზრდებმა უნდა აშენონ!

მგონი ასე მღერიან თქვენს კომკავშირულ სიმღერაში. მერე რა, ჩვენც, უფროსი თაობის ადამიანები, სიამოვნებით ვიმღერებთ ამ სიმღერას. ჩვენ სიხარულით და სიამაყით ვხედავთ ჩვენს გარშემო ახალგაზრდა თანამებრძოლებს, ახალგაზრდა ძალებს. მაშასადამე, ტყუილად როდი ვცხოვრობთ, მაშასადამე, მომავალი კომუნიზმს ეკუთვნის!

ძვირფასო ამხანაგებო! კომუნისტური შრომის დამკვრელებსა და ბრიგადებს სამართლიანად შეიძლება ვუწოდოთ მომავლის პიონერები. პიონერები, როგორც ცნობილია, წინ მიდიან, გზას უკაფავენ მთავარ ძალებს, მაგრამ ისინი არ უნდა მოსწყდნენ ამ ძალებს, არ უნდა ცდილობდნენ იმოქმედონ სხვა მუშებისაგან განცალკევებით. დიდი არ იქნებოდა თქვენი დამსახურება, რომ ჩაკეტილიყავით თქვენს კოლექტივებში, ვეთქვათ — ჩვენ სუფთები ვართ, ჩვენ კარგები ვართ, დანარჩენებისაკი, არა გვეკითხება. რომ პარტიას, ხალხს თქვენ მიაჩნიხართ ნოვატორებად, იმიტომ რომ ყველაფერი რაც თქვენ დღეს მოიპოვეთ, ყველა ზღუდე, რომლებსაც თქვენ დღეს მაღწევეთ, ცდილობთ ხვალ გადასცეთ სხვებს. ეს არის თქვენი ძალა, ეს არის თქვენი დიდება, და თუ ასე მოხდა, რომ დღევანდელი მოწინავეები ხვალ მასწავლებლები გახდებიან, მერე რა, ეს მხოლოდ უკეთესია. ჩვენი საერთო საქმე ხომ ამით მოიგებს, ჩვენ ყველანი მოვიგებთ!

განსაკუთრებით მინდა აღვნიშნო თქვენს წრეში წარმოშობილი ისეთი შესანიშნავი თაოსნობა, როგორიც არის გამოცდილი ოსტატებისა და ნიჭიერი ორგანიზატორების გადასვლა ჩამორჩენილ კოლექტივებში, რათა წამოსწიონ ისინი მოწინავეთა დონემდე. ვალენტინა გაგანოვას მაგალითისამებრ. ცოტა დრო გავიდა მას შემდეგ, რაც ეს ამხანაგები გადავიდნენ სხვა ბრიგადებში, რომლებიც ადრე ჩამორჩებოდნენ, ახლა კი ეს ბრიგადები ატარებენ კომუნისტური შრომის კოლექტივების მაღალ წოდებას.

რატომ ასე მხურვალედ დაუჭირა მხარი პარტიამ ამ კეთილშობილურ წამოწყებას, რომელიც წარმოიშვა ჩვენი შვიდწლედის პირველ წელს? იმიტომ, ამხანაგებო, რომ ერთი ბრიგადა, ერთი ქარხანა, კოლმეურნეობა, საბჭოთა მეურნეობა, ან ერთი რაიონი მარტო ვერ მივა კომუნიზმამდე. მხოლოდ ყველანი ერთად, მხოლოდ საერთო-სახალხო ბრძოლის ფართო ფრონტით დავიპყრობთ კომუნიზმის მწვერვალებს. პარტიული, საბჭოთა, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციების მოვალეობაა მუდამ ახსოვდეთ ეს, რაზმავდნენ მასებს შვიდწლიანი გეგმის ამოცანების შესასრულებლად.

ორი პოზიცია პარიზში შეხვედრის წინ

ძვირფასო ამხანაგებო! თქვენ, უთუოდ, გაინტერესებთ საერთაშორისო ამბები და განსაკუთრებით უკანასკნელი კვირეების ამბები. ჩვეულებრივ სხვა ქვეყნებში მოგზაურობიდან დაბრუნების შემდეგ ჩვენ მოსკოველებს ანგარიშს ვაბარებთ იმავე დღეს ან მეორე დღეს. ამჯერად, ვიცოდით რა თქვენი თათბირის შესახებ, ჩვენ გადავწყვიტეთ გადაგვედო ასეთი ანგარიშის ჩაბარება. ამასთან გათვალისწინებული იყო ის გარემოებაც, რომ გზად პარიზიდან მოსკოვს მე ბერლინში გამოვედი გერმანელ მეგობართა წინაშე გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაში. ამ გამოსვლაში შეჯამებული იყო ზოგიერთი შედეგები და გამოითქვა შეხედულებანი მომავლისათვის ამერიკის შეერთებული შტატების მიერ მთავრობათა მეთაურების პარიზის თათბირის ჩაშლასთან დაკავშირებით. თქვენ, ალბათ, წაიკითხეთ ეს გამოსვლა.

პარიზში გამგზავრების დროიდან უკვე რამდენიმე დღე გავიდა. სკკპ ცენტრალურ კომიტეტს, საბჭოთა მთავრობას სურდათ გამოეთქვათ უმაღლესი დონის პარიზის თათბირის ჩაშლის თავიანთი გაგება და შეფასება. ამ ჩაშლის მიზეზი იყო საბჭოთა კავშირის ფარგლებში ამერიკის თვითმფრინავის ვერაგული შემოჭრა. და არა მარტო თვითმფრინავის შემოჭრა, — ზოგჯერ ხომ შეიძლება იყოს საზღვრის შემთხვევითი გადაკვეთაც. მაგრამ ამ შემთხვევაში შემოჭრა შემთხვევითი არ ყოფილა. როცა იგი მოხდა, ამერიკაში ოფიციალურმა პირებმა, მათ შორის პრეზიდენტმაც, განაცხადეს, რომ ეს შემოჭრა გამომდინარეობს იმ პოლიტიკიდან, რომელსაც შეერთებული შტატები ახორციელებენ. უფრო მეტიც, განაცხადეს, რომ აეთი ფრენა ეწყობოდა და კვლავაც მოეწყობა, რამდენადაც ეს, თითქოს, საჭიროა ამერიკის შეერთებული შტატების უშიშროების ინტერესებისათვის. აი რა უხეშ თვითნებობამდე, რა თავხედობამდე მივიდნენ ამერიკის ოფიციალური პირები, მივიდა შეერთებული შტატების პრეზიდენტი!

(გაგრძელება მე-2 გვერდზე)

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლა

(გაგრძელება)

ახლა ამ ამბისადმი მიპყრობილია — და დამსახურებულად არის მიპყრობილი! — ყველა ქვეყნის ხალხთა ყურადღება, თუმცა უმაღლესი დონის თათბირის ჩაშლას სხვადასხვა ადამიანები სხვადასხვანაირად ხსნიან. პოლიტიკურ, სახელმწიფო და საზოგადო მოღვაწეთა უმრავლესობას სწორად ესმის, ვის მიუძღვის ბრალი თათბირის ჩაშლაში. აქ არც არის საჭირო რაღაც განსაკუთრებული გამჭრიახობა. საბჭოთა თვითმფრინავმა კი არ გადაკვეთა საზღვარი და შეიჭრა სხვა ქვეყნის ფარგლებში, არამედ ეს ჩაიდინა ამერიკის თვითმფრინავმა. მან დაარღვია იმ ქვეყნების სუვერენიტეტი, რომლებსაც გადაუფრინა, როცა ჩვენთან შემოიჭრა როგორც აგრესორი, და ჩვენ ჩამოვაგდეთ ეს თვითმფრინავი. ჩვენ გვაქვს აგრესიის ნივთიერი დამამტკიცებელი საბუთები, უფრო მეტიც, არის, ასე ვთქვათ, მოლაპარაკე, ცოცხალი დამამტკიცებელი საბუთები ჯაშუში მფრინავის პაუერსის სახით. ამიტომ ყოველ სალად მოაზროვნე ადამიანს არ დასჭირდება დაძაბოს გონება, რომ გაიგოს, თუ როგორ არის საქმე: საკმარისია საგნებს ეწოდოს თავისი სახელი, და ყველაფერი ცხადი გახდება.

მაგრამ ანგარიში უნდა გაეწიოს იმას, რომ ჩვენ ვცხოვრობთ ორი სოციალური სისტემის მწვავე ბრძოლის, იმპერიალიზმის ბანაკში კლასობრივი ბრძოლის გამწვავების დროს. ჰოდა აი ზოგიერთი მოღვაწე საკმაოდ სულელურ მდგომარეობაში აღმოჩნდა. მათ არ შეუძლიათ არ აღიარონ, რომ არ შეიძლება სახელმწიფო არღვევდეს სხვა სახელმწიფოს სუვერენიტეტს, რომ სხვა ქვეყნის ფარგლებში შეჭრა აკრძალულია საერთაშორისო სამართლით, მაგრამ არც ამის აღიარება სურთ, არ სურთ აწყენინონ დამრღვევს.

აგრესიული აქტი ჩაიდინეს ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა, მაგრამ ისინი როდი არიან მიჩვეული, რომ ვინმემ შენიშვნა გაუკეთოს, მოსთხოვოს მათ პასუხი. სწორედ ისე გამოდის, რომ შეხედულება ერთსა და იმავე მოვლენაზე სხვადასხვაა, ხდება, ასე ვთქვათ, აგრესიული აქტის ორნაირი შეფასება. თუ აგრესია მიმართულია სოციალისტური ქვეყნის წინააღმდეგ, — ეს თითქოს აგრესიაც არ არის, აქ შეიძლება სიხარულით ვაშაც იყვირონ; ხოლო თუ რაიმე მოქმედება ლახავს იმპერიალისტურ ქვეყანას, თუნდაც ეს მოქმედება სამართლიანი იყოს, — აღშფოთდი, პროტესტი განაცხადე. ასე მსჯელობენ ადამიანები, რომლებიც მოქმედებენ იმ პრინციპით, რომ კანონს საითაც გინდა იქით შეაბრუნებო.

მაგრამ, ბატონებო, თუ ამ პოზიციას დაადექით, შეიძლება ძალიან შორს წახვიდეთ! ჩვენ კარგად ვიცით, რომ კაპიტალისტური კანონიერება ამართლებს მდიდრების მიერ ღარიბების ძარცვას და ბევრ სხვა უსამართლობას, მაგრამ საერთაშორისო სამართლის რაღაც ნორმები მაინც უნდა იყოს ჩვენს დროში, იმ დროში, როცა არსებობს ორი სოციალური სისტემა. ეს ნორმები საჭიროა იმისათვის, რომ არ იქნას ჩაგენილი რაიმე შეცდომა ქვეყნებს შორის ურთიერთობაში, შეცდომა, რომელიც შეიძლება საბედისწერო გახდეს.

საერთაშორისო სამართლის ნორმების საფუძველზე განისაზღვრება სახელმწიფოთა სუვერენიტეტი და საზღვრები, რათა ყოველი სხვა სახელმწიფო პატივს სცემდეს მათ. სახელმწიფო თავისუფალია გამოსცეს და გამოიყენოს თავისი კანონები, მხოლოდ თავისი საზღვრების ფარგლებში. იგი მოვალეა პატივს სცემდეს და არ არღვევდეს საერთაშორისო კანონებს. იმიტომ რომ, თუ შევურიგდებით სხვა მდგომარეობას, რა თქმა უნდა, გარდუვალია ომი, კატასტროფული ომი. როცა უხეშად თელავენ ელემენტარულ საერთაშორისო ნორმებს, რომლებიც იცავენ ქვეყნების საზღვრებს და აკავებენ აგრესორებს ამ საზღვრების გადასვლისაგან, მსოფლიოში ვითარება დაძაბული ხდება. ასე გამოვიდა ახლაც, რაშიაც ბრალი მიუძღვის ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობას.

ამ ვერაგობისათვის, იმისათვის, რომ შეერთებული შტატების მთავრობამ მითითება მისცა თავის მფრინავს შეჭრილიყო საბჭოთა ქვეყნის ფარგლებში და ამით დაარღვია საერთაშორისო სამართლის ნორმები, იგი პასუხს აგებს მთელი მსოფლიოს წინაშე. აგრესიული წრეების ალაგმვა ხელს შეუწყობს საერთაშორისო ვითარების დაძაბულობის შენელებას; აგრესორების წაქეზებას შეიძლება ომი მოჰყვეს.

ახლა მინდა გიამბოთ, თუ როგორ ემზადებოდნენ საბჭოთა მთავრობა და საბჭოთა კავშირის ხალხები უმაღლესი დონის თათბირისათვის და რა პოზიცია დაიკავა ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობამ.

ჩვენ ვემზადებოდით მთავრობათა მეთაურების თათბირისათვის ღია გულით, რადგან შეგნებული გვქონდა, თუ რა დიდ იმედს ამყარებენ ამ თათბირზე ყველა ქვეყნის მშვიდობისმოყვარე ხალხები. ჩვენ გვესმის, რომ სამხედრო ტექნიკის ახლანდელი განვითარების დროს ახალი ომი ყველა ქვეყანას მოუტანდა უმაგალითო უბედურებასა და საშინელებას, ხოლო ზოგიერთი ქვეყნისათვის პირდაპირ კატასტროფა იქნებოდა.

ამიტომ ჩვენ სერიოზულად ვემზადებოდით პარიზის უმაღლესი დონის შეხვედრისათვის, თანმიმდევრულად ვახორციელებდით ჩვენს მშვიდობისმოყვარულ პოლიტიკას. ამას დამაჯერებლად მოწმობს ბევრი ობიექტური ფაქტორი.

მთელმა მსოფლიომ იცის, რომ ჩვენ შევიმუშავეთ შვიდწლიანი გეგმა და წარმატებით ვახორციელებთ მას. ჩვენი შვიდწლიანი გეგმა მშვიდობიანი მშენებლობის დიადი გეგმაა. მისი შესრულება კიდევ უფრო ამაღლებს საბჭოთა კავშირის ეკონომიკას, მის საფუძველს — მძიმე ინდუსტრიას, განუხრელად ამაღლებს ჩვენი ქვეყნის ხალხთა ცხოვრების დონეს, აუმჯობესებს მათს მატერიალურ კეთილდღეობას.

მართალია, ზოგიერთი ბეცი ბურჟუაზიულ პოლიტიკურ მოღვაწეთაგან თხზავს სხვადასხვა მონაჭორს, თითქოს წარმოიშვა სიძნელეები შვიდწლიანი გეგმის შესრულებაში. მაგრამ ცნობილია, თხუნელას იმიტომ ეწოდება ბრმა თხუნელა, რომ მას არასოდეს არ უნახავს მზე. და, რა თქმა უნდა, იგი ვერ იმსჯელებს იმაზე, თუ რა კაშკაშა და სასიამოვნოა მზის სხივები: მას ეს არ ესმის და ვერც გაიგებს. მაგრამ ამის გამო მზე როდი შეწყვეტს ნათებას.

ერთი რამ შეიძლება ვუთხრათ კაპიტალიზმის ასეთ დამცველებსა და დამკაბეებს. რაც უფრო მეტად შეიქცევთ თავს იმედით, რომ შვიდწლიანი გეგმა არ შესრულდებაო, მით უფრო მწარე იქნება თქვენთვის ჩაყლაპოთ ები, როცა დადგება დრო და გამოცხადდება, რომ შვიდწლიანი გეგმა ვადამდე შესრულდა, ასეთი დრო კი სულ ახლოს არის! დაიხსომეთ და, როგორც იტყვიან, ცხვირზე დაიჭდეგეთ, რომ თქვენ მოგიხდებათ ასეთი ების გადაყლაპვა, წინასწარ ემზადეთ!

საბჭოთა კავშირის მშვიდობიან მისწრაფებებზე მეტყველებს მთელი მსოფლიოსათვის ცნობილი ის ფაქტიც, რომ სწორედ საბჭოთა მთავრობამ შეიტანა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში საყოველთაო და სრული განიარაღების გეგმა და პირველი შეუდგა მის პრაქტიკულ განხორციელებას. საბჭოთა კავშირი ცალმხრივი წესით ერთი მესამედით ამცირებს თავის შეიარაღებულ ძალებს. ყველასათვის ნათელია, რომ არც ერთი სახელმწიფო არ დათანხმდება შეამციროს თავისი შეიარაღებული ძალები, თუ აპირებს ომის გზით გადაჭრას საგარეო საკითხები.

ამას წინათ ჩვენ გავმართეთ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სესია და მივიღეთ დიდმნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებანი მუშა-მოსამსახურეთა გადასახადების გაუქმებისა და იმის შესახებ, რომ 1960 წელს დამთავრდეს შვიდი და ექვსი საათის სამუშაო დღეზე გადასვლა. ესეც დიდი აქტია მშვიდობის განმტკიცების ინტერესებისათვის. იგი სავსებით უპირისპირდება იმას, რასაც კაპიტალისტურ სამყაროში სჩადიან ადამიანები, რომლებსაც აღებული აქვთ ომის კურსი. ცხადია, ომი ყოველთვის მსხვერპლს მოითხოვს. გამალებული შეიარაღება მძიმე ტვირთად აწვება ხალხებს, მას მოსდევს მუშა-მოსამსახურეთა ხელფასის გადასახადების გადიდება.

სწორედ ასეთ სურათს ვხედავთ იმპერიალისტურ სამყაროში. პარიზის თათბირის ჩაფუშვისთანავე გამალებული შეიარაღების მომხრეებმა შეერთებულ შტატებში გააჩაღეს ფართო კამპანია სამხედრო ასიგნობათა და შეიარაღების ხარჯების გადიდებისათვის. საიდან უნდა აიღონ ფული ამ მიზნებისათვის? ყველასათვის ნათელია, რომ მონოპოლისტები როდი გაადიდებენ თავიანთ ანარიცხებს სამხედრო ხარჯებისათვის. ომის ისტერიისა და გამალებული შეიარაღების ახალი შტეკვა ამჟამად, ისევე როგორც წინათ, იწვევს მონოპოლისტების შტეკვას ამერიკის მუშათა და მოსამსახურეთა ცხოვრების დონეზე.

გადაწყვეტილებანი მუშა - მოსამსახურეთა გადასახადების გაუქმებისა და სამუშაო დღის შემცირების შესახებ საუკეთესო დადასტურება, საუკეთესო ატესტატია საბჭოთა მთავრობისა და კომუნისტური პარტიის მოღვაწეობისა მშვიდობიან საფუძველზე ჩვენი სახელმწიფოს განვითარებაში.

ამრიგად, ყველა ჩვენი ნაბიჯი, ყველა ჩვენი მოქმედება მოწმობს საბჭოთა კავშირის თანმიმდევრულ მშვიდობისმოყვარულ პოლიტიკას. მთელ რიგ საკითხებში, რომლებიც გადაჭრას მოითხოვენ, მაგალითად, გერმანიასთან საზავო ხელშეკრულების დადების, დასავლეთ ბერლინის, როგორც თავისუფალი ქალაქის, საკითხებში ჩვენ არ ავჩქარებულვართ მიგვეღო ღონისძიებანი ცალმხრივი წესით. მთელი მსოფლიოს პატიოსანი ადამიანები ჩვენს პოლიტიკაში ხედავენ გულწრფელ მისწრაფებას მშვიდობისა და ხალხთა უშიშროებისადმი.

ახლა მოდით ვნახოთ, როგორ ემზადებოდნენ ამ თათბირისათვის ჩვენი პარტნიორები, და, უწინარეს ყოვლისა, ამერიკის შეერთებული შტატები.

როცა ჩვენ შეერთებულ შტატებში ვხვდებოდით და აზრებს ვუზიარებდით პრეზიდენტ ეიზენჰაუერს და ამერიკის სხვა სახელმწიფო მოღვაწეებს, შემექმნა შთაბეჭდილება, რომ პრეზიდენტ ეიზენჰაუერს ნამდვილად სურს მშვიდობა და საერთაშორისო ვითარების გაუმჯობესება. უნდა ვთქვა, წინანდებურად მჯერა, რომ თვითონ პრეზიდენტს ამჟამადაც სურს მშვიდობა, მაგრამ, ეტყობა, ერთია პრეზიდენტის კეთილი განზრახვები და სხვა საქმეა ამერიკის მთავრობის საგარეო პოლიტიკა. ტყუილად როდია ნათქვამი, ჯოჯოხეთის გზა კეთილი განზრახვებით არის მოფენილიო. სწორედ იქ მოხვდება ეიზენჰაუერი!

ამერიკის შეერთებულ შტატებში პრეზიდენტის მდგომარეობა რთულია, ჯერ კიდევ როცა ჩვენ კუბა დევიდში ვიყავით, მე პრეზიდენტ ეიზენჰაუერს ვუთხარი, რომ ჩემი მდგომარეობა მისი მდგომარეობისაგან იმით განსხვავდება, რომ ჩვენს ქვეყანაში მთავრობა, პარტია, ხალხი — მთელი ქვეყანა ერთ აზრს იცავს, ესე იგი საერთაშორისო დაძაბულობის შენელების, „ცივი ომის“ ლიკვიდაციის და მტკიცე მშვიდობის პირობების შექმნის კურსს იცავს. რაც შეეხება ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტს, მის ზურგს უკან არიან ადამიანები, რომლებიც ხელს უშლიან მშვიდობის მოყვარული განზრახვების განხორციელებას.

შეერთებული შტატებიდან დაბრუნების შემდეგ მოსკოვში გამართულ მიტინგზე კვლავ განვაცხადე, რომ იქ არიან ძალები, რომლებიც ემხრობიან „ცივი ომისა“ და გამალებული შეიარაღების განგრძობას, და რომ არ უნდა ავჩქარდეთ იმ კითხვაზე საბოლოო პასუხის გასაცემად, რომ ეს ძალები გაიმარჯვებენ, თუ ისინი, ვინც საერთაშორისო ურთიერთობაში დაძაბულობის შენელების მომხრეა.

მაგრამ ჩვენ გვინდოდა და წინანდებურადვე გვინდა საერთაშორისო დაძაბულობის შენელება და ამ მიმართულებით ვმოქმედებდით, ვმოქმედებთ და კვლავაც ვიმოქმედებთ, მიუხედავად უმაღლესი დონის თათბირის ჩაშლისა.

ამერიკის შეერთებულ შტატებში ჩვენმა გამგზავრებამ და გასული წლის სხვა მოვლენებმა ცხადყვეს, რომ მთელი მსოფლიოს ხალხებს, მათ შორის ამერიკელ ხალხსაც, არა მარტო სწამთ მშვიდობიანი თანაარსებობა, არამედ კიდევაც ესწრაფვიან „ცივი ომის“ შეწყვეტას, სახელმწიფოთა შორის ნორმალური ურთიერთობის დამყარებას. ამან შეაშინა ამერიკელი მილიტარისტები და მონოპოლისტები, რომლებიც მდიდრდებიან გამალებული შეიარაღებით. თავიანთი პოზიციებისათვის საფრთხე რომ იგრძნეს, მათ დაიწყეს უმაღლესი დონის თათბირის ჩაშლის მომზადება, კვლავ დაიწყეს საერთაშორისო ვითარების გამწვავება.

როგორც ჩანს, ამერიკის შეერთებულ შტატებში გაჩაღდა საშინაო ბრძოლა ამერიკის საგარეო პოლიტიკის შემდგომი კურსის გარშემო, და ეს ბრძოლა სხვადასხვა დარგში გამოვლინდა.

მაგალითად, ატომური იარაღის გამოცდის აკრძალვის საკითხში ამერიკის მთავრობას ყოველთვის ეკავა მერყეული პოზიცია, იგი ხან მსოფლიო საზოგადოებრივი აზრის ზეგავლენით ახორციელებდა ღონისძიებებს, რომლებიც, თითქოს, აადვილებდნენ შეთანხმების მიღწევას, ხან კი იგი კვლავ აფერხებდა საქმეს, ასრულებდა რა აგრესიულად განწყობილი წრეების მოთხოვნებს. ხოლო 7 მაისს, ესე იგი უმაღლესი დონის თათბირის წინ, პრეზიდენტმა ეიზენჰაუერმა გამოაცხადა, რომ შეერთებულ შტატებს განზრახული აქვთ განაახლონ ატომგულის იარაღის მიწისქვეშა გამოცდა. მე ხაზს ვუსვამ, რომ ეს მოხდა სულ 8 დღის წინ პარიზის დათქმულ შეხვედრამდე.

არ შეიძლება, რომ დაძაბული ყურადღებით არ მოგვესმინა თათბირის წინ ჰერტერის, დილონის, ხოლო შემდეგ ნიქსონის მიერ წარმოთქმული სიტყვები. ეს უგუნური, პროვოკაციული სიტყვები იყო. თუ ეს სიტყვები იმისათვის წარმოითქვა, რომ ჩვენზე ზეგავლენა მოეხდინათ, ეს ზეგავლენა, რასაკვირველია, განწირული იყო ჩასაფუშავად, იმიტომ რომ საბჭოთა მთავრობა და საბჭოთა ხალხი ზეგავლენას არ ემორჩილებიან. სიკეთეს ჩვენ სიკეთით ვუპასუხებთ, მაგრამ ყოველგვარ ზეგავლენას გადამწყვეტ წინააღმდეგობას ვუწევთ. და ჩვენ ამისათვის საკმარისი შესაძლებლობანი გვაქვს.

ჰერტერის, დილონისა და ნიქსონის გამოსვლები, ასე ვთქვათ, დასაწყისი იყო. ყველაზე უფრო იმან გაგვაოცა და, შეიძლება ითქვას, გვატკინა გული, რომ თავის პრესკონფერენციაზე ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა მოიწონა ეს პროვოკაციული გამოსვლები. მან პირდაპირ განაცხადა, რომ ამ გამოსვლებში ჩამოყალიბებული იყო შეერთებული შტატების საგარეო პოლიტიკა.

ამასთანავე გაძლიერდა დასავლეთ გერმანიის მთავრობის ფარული საქმიანობა. იგი ყოველ ღონეს ხმარობდა იმისათვის, რომ საერთოდ ჩაშალა ან უნაყოფო გაუხადა უმაღლესი დონის თათბირი. დაიწყო ადენაუერის მოგზაურობა ვაშინგტონში, პარიზში, რომში, ტოკიოში, ლონდონში. საერთოდ სახელმწიფო მოღვაწეთა მოგზაურობა სხვა ქვეყნებში დადებითი მოვლენაა, თუ ეს მშვიდობის განმტკიცების ინტერესებისათვის ხდება. მაგრამ როცა „მწუხარე დემონი, დევნილი სული“ კანცლერ ადენაუერის სახით დედაქალაქიდან დედაქალაქში დაჰქრის, ეს კარგი საქმის მომასწავებელი არ არის, იგი მოასწავებს არა საერთაშორისო დაძაბულობის შენელებას, არამედ „ცივი ომის“ გაძლიერებას.

ესეც ჩვენი ყურადღების დაძაბვას იწვევდა პარიზში შეხვედრის წინ.

მაგრამ ამერიკის შეერთებული შტატების მმართველი წრეების ნამდვილი განზრახვები განსაკუთრებით ნათელი გახდა, როცა მათ ზედიზედ მოახდინეს ორი უხეში სამხედრო პროვოკაცია. 9 აპრილს მათ ჩვენი ქვეყნის ფარგლებში შემოუშვეს სამხედრო მზვერავი თვითმფრინავი. თვითმფრინავი ბაზაში დაბრუნდა. ამან წაქეზა ისინი კიდევ უფრო დიდი თავხედობა ჩაედინათ. და მაშინ მათ გადაწყვიტეს მოეწყოთ ახალი აგრესიული შემოჭრა საბჭოთა კავშირის ფარგლებში და ამისათვის აირჩიეს 1 მაისი, საერთაშორისო პროლეტარული სოლიდარობის დღესასწაულის დღე. მათი მიზანი, გარდა ყოველივე სხვა რამისა, ის იყო, რომ შეურაცხყოფა მოეყენებინათ საბჭოთა ხალხისათვის, ლახვარი ჩაეცათ საბჭოთა კავშირის პრესტიჟისათვის.

ახლა მთელი მსოფლიო კარგად იცნობს ფაქტებს, რომლებიც დაკავშირებულია ჩვენი ქვეყნის ფარგლებში ამერიკის თვითმფრინავის შემოჭრასთან. მაგრამ ამას იმისათვის მოგაგონებთ, რომ დაგანახვოთ, რა ვერაგულად და თვალთმაქცურად იქცეოდა ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა მას შემდეგ, რაც ჩვენ გამოვაქვეყნეთ ცნობა ამერიკის თვითმფრინავის ჩამოგდების შესახებ.

ამერიკის ხელისუფლები, რომლებიც უცილობელი ფაქტებითა და ნივთიერი საბუთებით ჩიხში მივიმწყვდიეთ, იძულებული გახდნენ ეღიარებინათ, მაგრამ აღიარეს ისე, როგორც აღიარებენ ხოლმე თავხედი აგრესორები, რომლებსაც ჩვეულებრივი ადამიანის მორალის ნიშანწყალიც არ გააჩნიათ. მათ განაცხადეს რომ თვითმფრინავი გამოგზავნეს დაზვერვის მიზნებით, რომ ფრინავდნენ და იფრენენ საბჭოთა მიწა-წყლის თავზე თითქოს იმიტომ, რომ ასეთი ფრენა მათ ესაჭიროებათ ამერიკის შეერთებული შტატების ეროვნული უშიშროების უზრუნველსაყოფად. უფრო მეტიც, მათ განაცხადეს, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების ბრალი კი არ არის ის, რომ მათი თვითმფრინავები ფრინავენ საბჭოთა კავშირის ფარგლებში, არამედ საბჭოთა კავშირის ბრალია, რადგან საბჭოთა კავშირი ამერიკის სამხედრო თვითმფრინავებს არ აძლევს ნებას იფრინონ საბჭოთა ტერიტორიის თავზე და ჯაშუშური ცნობებით არ ამარაგებს ამერიკის შეერთებული შტატების დაზვერვას.

საერთოდ გამოდის, როგორც ნათქვამია ცნობილ ანდაზაში ქურდზე, რომელიც სხვის სახლში შეიპარა: „რა ეგნატეს ბრალია, რომ სოფელში ბევრი ქოხია; ქოხის ბრალია, ეგნატე რომ შეუშვაო“.

ჩვენ სერიოზულად ავწონ-დავწონეთ შექმნილი მდგომარეობა და მაინც გადავწყვიტეთ ისეთი არაფერი გვექნა, რაც ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტს ხელს შეუშლიდა თავი დაეწყნა იმ უცნაური მდგომარეობისათვის, რომელშიც იგი ჩავარდა. ჩვენ ისიც კი განვაცხადეთ, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტს საეჭვოა სცოდნოდა ან მოეწონებინა ასეთი მოქმედება და რომ ამაში ალბათ ბრალი მიუძღვით პენტაგონის ფიცხ ადამიანებს და ალენ დალესს, ამ პროფესიონალ ჯაშუშს.

მაგრამ ეიზენჰაუერმა არ ისარგებლა მისთვის მიცემული შესაძლებლობით და განაცხადა, ჯაშუშური ფრენა მე მოვიწონე და ჩემი ნებართვით ხდებოდაო.

მე ახლაც იმ აზრისა ვარ, რომ პრეზიდენტმა არაფერი იცოდა ამ ფრენის შესახებ, მაგრამ მას, როგორც პრეზიდენტს, უხერხულად მიაჩნდა გამოეცხადებინაო, რომ არ იცოდა ეს, არ იცოდა, თუ რა ხდება მის ქვეყანაში. ასე იყო, რადგან სხვანაირად ამერიკელი ხალხი, მთელი მსოფლიო იფიქრებდა, ეს რა პრეზიდენტია, რომლის დაუდასტურებლად ამერიკის ჯაშუშური თვითმფრინავები დაფრინავენ სხვის ქვეყნებშიო. თუ ეს ასეა, მაშინ შეიძლება ომი დაიწყოს ისე, რომ პრეზიდენტმა არ იცოდეს, და მაშინ ამერიკელები იძულებული იქნებიან ზღონ ეს თავიანთი სისხლით.

მაგრამ ეს ჩემი აზრია, და პრეზიდენტს შეუძლია არ დამეთანხმოს. თუმცაღა, თვით ამერიკელები ამბობენ, რომ მათს პრეზიდენტს ორი თვისება — ქმს ერთი თანამდებობაა გოლფის თამაში, მეორე — პრეზიდენტობა. რომელია მთავარი, მთავარი მეჯიდრეა, ეკითხეთ, გოლფის თამაშია, ხოლო მეორეხარისხოვანია პრეზიდენტობა.

ჩვენ კანონიერი კითხვა აღგვეძრა: ვისთან გვაქვს საერთოდ საქმე? რა სახელმწიფოა ამერიკის შეერთებული შტატები, რომელიც, ცხოვრობს რა სხვა სახელმწიფოთა შორის, უარს ამბობს იხელმძღვანელოს საყოველთაოდ მიღებული საერთაშორისო ნორმებით? ახლა ხომ მშვიდობიანობაა, ხომ ყველა ხალხი ისწრაფვის კეთილმეზობლურად იცხოვროს ურთიერთშორის. მხოლოდ აგრესიულ სახელმწიფოს შეუძლია აშკარად არ ცნოს ქცევის არავითარი ნორმა სხვა ქვეყნების ურთიერთობაში, არ სურს განავითაროს ნორმალური ურთიერთობა მათთან.

აი სწორედ მაშინ გახდა ცხადი, რომ შეერთებული შტატების აგრესიული მოქმედების მიზანი იყო მოეხდინათ მთავრობათა მეთაურების თათბირის ტორპედირება. გადაწყვიტეს რა ჩაეშალათ პარიზის თათბირი, ისინი ისწრაფოდნენ გაეღვივებინათ ომის ფსიქოზი, რათა ასეთ ვითარებაში გაედიდებინათ ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო ბიუჯეტი, სამხედრო შეკვეთები, დაეძაბათ ატმოსფერო და დაებრუნებინათ „ცივი ომის“ უარესი დრო, ყოველი ღონისძიებით გაეჩაღებინათ გამალებული შეიარაღება. ხოლო თათბირის ჩაშლის ბრალი დაეკისრებინათ საბჭოთა კავშირისათვის, როგორც ნათქვამია, ჩემი შენ გითხარიო, გული მოგიკალიო.

საერთოდ ჩვენ სწორად გავითვალისწინეთ, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის მთელი მოქმედება თათბირის წინ ნავარაუდევი იყო იმისათვის, რომ ზეგავლენა მოეხდინათ საბჭოთა კავშირზე. შეერთებული შტატების ხელმძღვანელებს იმედი ჰქონდათ, რომ თუ ხრუშჩოვი პარიზში ჩავიდოდა, იგი ვერ აწარმოებდა მოლაპარაკებას სხვა სახელმწიფოებთან თანასწორი პირობებით, როგორც შეფერის დიდი და მძლავრი სახელმწიფოს წარმომადგენელს, არამედ დაიწყებდა მშვიდობიანი თანაარსებობის გამოთხოვას, ხვეწნას, რომ შენარჩუნებული ყოფილიყო სახელმწიფოთა შორის მშვიდობიანი ურთიერთობა. ამით სურდათ ჩვენი ქვეყანა დაემცირებინათ მთელი მსოფლიოს წინაშე, სოციალისტური ქვეყნების მოძმე ხალხთა წინაშე, აზიის, აფრიკის, ლათინური ამერიკის მშვიდობისმოყვარე ხალხთა წინაშე. მათ სურდათ ეჩვენებინათ, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებს შეუძლიათ უკარნახონ თავიანთი ნება საბჭოთა კავშირსაც.

განზრახვა, როგორც ხედავთ, უმნიშვნელო როდია, მაგრამ ვარაუდი სულელური აღმოჩნდა. თავიანთი ვარაუდი და მოქმედება რომ განემტკიცებინათ, მათ სწორედ პარიზის თათბირის წინ გამოაცხადეს სამხედრო განგაში ამერიკის ჯარებსა და ბაზებში მთელ მსოფლიოში.

მათი ეს მოქმედება შეიძლება დავახასიათოთ ასეთი სიტყვებით: ისინი ეტყობა ფსიქობენ. ხოლო თუ ამას ამერიკულ ყაიდაზე გამოვთქვამთ, შეიძლება ვთქვათ ასე: ისინი „გაფორესტოლდნენ“. შეერთებული შტატების თავდაცვის ყოფილი მინისტრი ფორესტოლი ხომ ომის შემდეგ იმდენად დააშინა იმან, რომ თითქოს ჩვენ თავს ვესხმოდეთ შეერთებულ შტატებს, რომ ჭკუაზე შეიშალა. იგი ჰოსპიტალში დაწვინეს, ქუჩაში, როგორც გაზეთები წერდნენ, მიდიოდა სახანძრო მანქანა, მას კი მოეჩვენა, საბჭოთა ტანკები მოდიანო, და თუმცა სწორედ ამ ჭაკციელისათვის იგი თავიანთი ქვეყნის გმირად გახადეს, ხოლო მისი სახელი უწოდეს ავიამზიდ „ფორესტოლს“.

ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობამ ჩაშალა უმაღლესი დონის თათბირი

როგორც ხედავთ, ჩვენ პარიზში შევიკრიბეთ „სასიამოვნო“ ატმოსფეროში: ამერიკის ჯარებმა თოფი მოიმარჯვეს, მათი ავიაცია და ფლოტი მზად იყვნენ ბრძოლისათვის. სერიოზულად რომ ვილაპარაკოთ, ამერიკის შეერთებული შტატების ასეთი მოქმედება სწორედ თათბირის წინ არ შეიძლება სხვანაირად მივიჩნიოთ, თუ არა ყოვლად უხეშ პროვოკაციად.

მაგრამ, ყოველივე ამის მიუხედავად, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და საბჭოთა მთავრობამ გადაწყვიტეს ბოლომდე გამოეჩინათ თავშეკავებულობა, გამოეყენებინათ ყველაფერი, თუნდაც იმის უმცირესი შანსები, რომ ეხსნათ უმაღლესი დონის თათბირი, მიეღწიათ მისი გამართვისათვის მშვიდობისა და საერთაშორისო თანამშრომლობის ინტერესებისათვის.

როცა ასეთ რთულ ვითარებაში პარიზში მივდიოდით, კიდევ გვქონდა იმედი, რომ პრეზიდენტი ეიზენჰაუერი გამოიჩენდა გამბედაობას დაეგმო შეერთებული შტატების აგრესიული მოქმედება საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ, დაესაჯა დამნაშავენი და მოეცა გარანტია, რომ ასეთი მოქმედება აღარ განმეორდებოდა. ამით მოისპობოდა დაბრკოლება, რომელიც შეერთებულმა შტატებმა თათბირის გზაზე შექმნეს.

აღრე ჩავედი რა პარიზში, მე საგარეო საქმეთა მინისტრთან ა. ა. გრომიკოსთან და თავდაცვის მინისტრთან საბჭოთა კავშირის მარშალ რ. ი. მალინოვსკისთან ერთად მოვაწყე წინასწარი შეხვედრები საფრანგეთის პრეზიდენტთან გენერალ შარლ დე გოლთან და დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრთან ჰაროლდ მაკმილანთან და გავაცანი მათ ჩვენი პოზიცია. ჩვენ შეგვექმნა შთაბეჭდილება, რომ საფრანგეთისა და დიდი ბრიტანეთის ხელმძღვანელებმა გამოიჩინეს დაინტერესება უმაღლესი დონის თათბირის გამართვით, თუმცა აგრესიულ ჩრდილოეთ ატლანტიკის ბლოკში ამერიკის შეერთებული შტატების მოკავშირეთა მდგომარეობა მათ მსჯელობის არცთუ ისე დიდ თავისუფლებას და მით უმეტეს დამოუკიდებელი მოქმედების შესაძლებლობას უტოვებს.

ყოველ შემთხვევაში, ჩვენ მოველოდით, რომ ამ საუბრების შემდეგ ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი, რომელსაც დე გოლმა და მაკმილანმა აცნობეს ჩვენი პოზიცია, გადადგამდა ნაბიჯებს, რომლებიც გახსნიდა უმაღლეს დონეზე თათბირის გზას, ანდა თუნდაც შეეცდებოდა ახსნა-განმარტება მოეცა ჩვენთვის. ამისათვის მას დრო ჰქონდა: ჩვენ ოთხის შეხვედრა მოხდა მხოლოდ ორშაბათს, 16 მაისს ღილით.

მაგრამ ეიზენჰაუერმა არ ისარგებლა არც ამ შემთხვევით, რომელიც მის განკარგულებაში იყო. მას სურვილიც კი არ გამოუჩენია შეგვხვედროდა. მით უფრო გამაკვირვა, რომ თავის სიტყვაში 25 მაისს ეიზენჰაუერმა მიესალმა, თითქოს არ ვისურვე მისი ნახვა. საკითხავია, ვის უნდა გამოეჩინა ინიციატივა ასეთ პირობებში? ყველასათვის გასაგებია, ინიციატივა უნდა გამოეჩინა იმას, ვინც დაარღვია კარგი ურთიერთობა, რომელიც მყარდებოდა ჩვენს ქვეყნებს შორის. ამას ყველა სწორად გაიგებდა. იგი კი, დახეთ, მოელოდა, რომ მე მეთხოვნა მიველე მას. მაგრამ ეს უკვე სხვა აზრს ანიჭებდა შეხვედრას: საბჭოთა კავშირს შეურაცხყოფა მიაყენეს და ჩვენვე გვსურს ეიზენჰაუერთან შეხვედრა. არც ერთი მთავრობა, რომელიც პატივს სცემს თავის თავს, არ დათანხმდებოდა ამაზე. **(შეძახილები „სწორია!“ მქუხარე ხანგრძლივი ტაში. ყველანი ფეხზე დგებიან).**

მეც ტაშს გიკრავთ, ამხანაგებო, ტაშს გიკრავთ იმისათვის, რომ სწორად გაქვთ შეგნებული მოვლენები, მხარს უჭერთ თქვენს მთავრობას!

ძვირფასო ამხანაგებო, პარიზში ყოფნის დროს ჩვენ ერთი წუთითაც არ დავეჭვებულვართ, რომ საბჭოთა ხალხი სავსებით დაუჭერდა მხარს ჩვენს პოზიციას. ჩვენ ეიზენჰაუერი ვნახეთ მხოლოდ წინასწარ თათბირზე ელისეს სასახლეში. ჩემი განცხადების პასუხად მან წაიკითხა წინასწარ მომზადებული ტექსტი. საიდანაც ცხადი ხდებოდა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა დაყენებით ახორციელებს თავის აგრესიულ პოლიტიკას და რომ იგი, როგორც პრეზიდენტი, კისრულობს პასუხისმგებლობას ამ პოლიტიკისათვის და ამართლებს მას.

ამერიკის პროპაგანდამ დიდი ხმაური ატეხა ეიზენჰაუერის ამ განცხადების ერთი ფრაზის გარშემო — იმის შესახებ, რომ ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა „შეაჩერეს“ თავიანთი ჯაშუშური ფრენა და მას არ განახლებენ. ჩვენ გვეუბნებოდნენ: კიდევ რაღა გინდათ, თქვენ ხომ დაგაკმაყოფილესო!

ეს ხომ ლაქიური მანერაა. თუ ბატონმა ლაქიას სილა გაუწნა, ხოლო შემდეგ შაქრიანი მისცა, იგი მყისვე ეუბნება მას: გმადლობთ, რომ ინებებთ, ჩემო კეთილისმყოფელო! მაგრამ ჩვენ ვიცით, თუ ვინა ვართ, ვისი წარმომადგენელი ვართ და რა მტკიცე საფუძველი აქვს ჩვენს საბჭოთა სახელმწიფოს!

მაგრამ, ჯერ ერთი, ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა თვითონ თქვა, რომ ფრენა შეჩერდება მხოლოდ იმ ვადაში, რომლის განმავლობაშ

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლა

(გაგრძელება)

�s შეერთებული შტატების ხელმძღვანელები მოსპობდნენ თათბირის გზაზე მათ მიერ შექმნილ დაბრკოლებას. მაგრამ „მოფიქრების დღემ“ განვლო, მათ კი შეინარჩუნეს წინანდელი პოზიცია. ასე მოახდინეს ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა უმაღლესი დონის თათბირის ტორპედირება.

ამხანაგებო! თქვენ უკვე იცით, რომ საბჭოთა მთავრობამ უშიშროების საბჭოს განსახილველად შეიტანა საკითხი ჩვენი ქვეყნის წინააღმდეგ ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო ავიაციის აგრესიული მოქმედების შესახებ, რაც საფრთხეს უქმნის საყოველთაო მშვიდობას.

მერე რით დამთავრდა უშიშროების საბჭოში ჩვენ მიერ შეტანილი საკითხის განხილვა?

მოხდა იმპერიალიზმის, აგრესორების გასამართლება, რომელთა სამხედრო თვითმფრინავები იჭრებოდნენ საბჭოთა კავშირის საჰაერო სივრცეში. უშიშროების საბჭოს ტრიბუნიდან ისინი დაგმეს მთელი მსოფლიოს საზოგადოებრივი აზრის წინაშე. ისინი ამხილეს უმძიმეს დანაშაულში, როგორიც არის წინასწარგანზრახული პროვოკაციული შეჭრა სხვისი ქვეყნის ფარგლებში, რაც სამხედრო კონფლიქტის შესაძლებლობას შეიცავს. ამერიკელმა აგრესორებმა, რომლებსაც დანაშაულზე წაასწრეს, ვერ უარყვეს ცხადი ფაქტები.

ასეთ შემთხვევაში ყოველი პატიოსანი მოსამართლე გამოიტანდა ერთადერთ შესაძლო განაჩენს: იგი დაგმობდა ავაზაკს. მაგრამ ამ შემთხვევაში ეს, როგორც იცით, არ მოხდა. უშიშროების საბჭოში უმრავლესობამ ვერ გაბედა ხმა აღემაღლებინა ამერიკელი აგრესორების წინააღმდეგ, და არსებითად გაამართლა ისინი.

მაგრამ ავაზაკის ასე გასამართლება შეუძლიათ მხოლოდ იმათ, ვინც თვითონ ეწევა ავაზაკობას!

მოდით, შეეხედოთ, ვის გამოჰქონდა განაჩენი ამ საქმეზე? ვის ეკუთვნის უმრავლესობა უშიშროების საბჭოში? ყველაზე თვალსაჩინო როლს ამ უმრავლესობაში ამერიკის შეერთებული შტატების წარმომადგენლის გარდა, ასრულებენ დიდი ბრიტანეთისა და საფრანგეთის წარმომადგენლები. შეეძლოთ თუ არა მათ ამაღლებულიყვნენ ამერიკის შეერთებული შტატების აგრესიული შემოჭრის საქმის ობიექტური განხილვის დონემდე? არა! რატომ?

ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ დიდი ბრიტანეთი და საფრანგეთი დაკავშირებული არიან აგრესორთან — ამერიკის შეერთებულ შტატებთან სამხედრო კავშირებით. უფრო მეტიც. ამერიკის შეერთებული შტატები ლიდერია მათი სამხედრო კავშირებისა, რომლებიც აგრესიულ მიზნებს ისახავენ. და როცა ჩვენ ხელი ვტაცეთ აგრესორს, პრეზიდენტმა ეიზენჰაუერმა განაცხადა, რომ ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა საბჭოთა კავშირის ფარგლებში შეჭრა განახორციელეს მთელი „თავისუფალი სამყაროს“ ინტერესებისათვის, როგორც იგი ყოველთვის უწოდებს იმპერიალისტური სახელმწიფოების კავშირს.

მეორე, მხედველობაში უნდა ვიქონიოთ, რომ ინგლისისა და საფრანგეთის მთავრობებიც ნახშირნაჭამი არიან. ყველამ იცის, რომ მათ ისრაელთან ერთად მოახდინეს ვერაგული ავაზაკური თავდასხმა ეგვიპტეზე. რა იყო ეს — ესეც ხომ არ იყო ძალისა და სიმტკიცის „უწყინარი“ დაზვერვა ამ ქვეყნისა, რომელიც განთავისუფლდა კოლონიური ჩაგვრისაგან, ბრძოლით მოიპოვა თავისი დამოუკიდებლობა და გარეკა ინგლისელი კოლონიზატორები თავისი მიწა-წყლიდან? საბჭოთა კავშირმა, სოციალისტურმა ქვეყნებმა და სხვა მშვიდობისმოყვარე სახელმწიფოებმა ცოტა ღონისძიება როდი იხმარეს, რათა ეს ომი კოლონიზატორთა კრახით დამთავრებულიყო. და ჩვენ მოხარული ვართ, რომ იგი ასე დამთავრდა.

როგორც ხალხში იტყვიან, ეშმაკი ეშმაკს თვალს არ ამოთხრის. განა შეუძლია საფრანგეთის მთავრობის წარმომადგენელს დაგმობის ხმა აღიმაღლოს ამერიკელი აგრესორების წინააღმდეგ, თუ მისი მთავრობა კოლონიურ პოლიტიკას ახორციელებს, ამასთან ამ პოლიტიკას აქტიურად უჭერენ მხარს ამერიკის შეერთებული შტატები?

ფრანგი კოლონიზატორები შვიდ წელიწადს ეომებოდნენ ვიეტნამელ ხალხს, რომელიც იბრძოდა თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის, და ამ ომში დამარცხდნენ. ახლა ისინი აგერ უკვე მეხუთე წელია ეომებიან ალჟირელ ხალხს, რომელიც მამაცურად იბრძვის თავისი თავისუფლებისათვის. ამ კოლონიურ ომში საფრანგეთი ემყარება შეერთებული შტატების მხარდაჭერას.

ამერიკის შეერთებული შტატების ხელმძღვანელებს უყვართ ლაყბობა თავიანთ მოჩვენებითს თანაგრძნობაზე „ახალგაზრდა ქვეყნებისადმი“, როგორც ისინი უწოდებენ სახელმწიფოებს, რომლებმაც დამოუკიდებლობა მოიპოვეს, მაგრამ საქმით ისინი ეხმარებიან კოლონიზატორებს ხალხთა დახრჩობაში.

ხოლო რა შეიძლება ითქვას იტალიის წარმომადგენელზე უშიშროების საბჭოში? როგორ შეუძლია მას თავისუფლად იმსჯელოს და ხმა მისცეს, როცა მისი ქვეყანა ფაქტიურად ემორჩილება ამერიკის იმპერიალიზმს და იტალიაში განლაგებულ ბაზებზე არიან ამერიკის შეიარაღებული ძალების ჯაშუშური თვითმფრინავები?

ამ სამსჯავროში არის კიდევ ერთი პერსონაჟი — ჩინეთის ეგრეთწოდებული „წარმომადგენელი“. ყველამ იცის, თუ ნამდვილად ვის წარმოადგენს იგი. ეს სრულიადაც არ არის ჩინეთის წარმომადგენელი, არამედ იგი ლაქიაა ამერიკის ლაქიის ჩან კაი-შისა, რომელსაც ჯერჯერობით ფეხი უდგას ჩინეთის კუნძულ ტაივანზე მხოლოდ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საშინაო საქმეებში ამერიკის შეერთებული შტატების აგრესიული ჩარევის მეოხებით.

უშიშროების საბჭოს ზოგიერთმა წევრმა, რომლებიც ეკონომიურად სუსტად განვითარებულ ქვეყნებს წარმოადგენენ, გაბედეს ეღიარებინათ, რომ საბჭოთა ცაში ამერიკის სამხედრო თვითმფრინავების შეჭრა წარმოადგენს ჩვენი სუვერენიტეტის დარღვევას. მაგრამ თქვეს რა „ანი“, მათ არ ეყოთ გამბედაობა ეთქვათ „ბანი“. განეცხადებინათ, რომ ეს არის აგრესია, ხოლო თუ ეს აგრესიაა, მაშინ იგი ღირსია დაგმობისა და აღკვეთისა. რატომ არ ეყოთ გამბედაობა? იმიტომ, რომ ეს ქვეყნები შეერთებული შტატების ძლიერ ზეგავლენას განიცდიან.

და მხოლოდ სოციალისტური ქვეყნების — საბჭოთა კავშირისა და პოლონეთის წარმომადგენლებმა, რომლებიც ნამდვილად არიან თავისუფალნი და რომლებიც თანმიმდევრულად ახორციელებენ მშვიდობისა და მშვიდობიანი თანაარსებობის თავიანთ დამოუკიდებელ პოლიტიკას, ბოლომდე გამოააშკარავეს აგრესიის აქტი, რომელიც ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა ჩაიდინეს.

შეუძლიათ გვითხრან: რისთვისღა იყო საჭირო წავსულიყავით უშიშროების საბჭოში? უშიშროების საბჭოში კენჭისყრის შედეგები ჩვენი დამარცხება ხომ არ არის?

არა. უშიშროების საბჭოში ამერიკის შეერთებული შტატების აგრესიული მოქმედების საკითხის განხილვის შედეგები ჩვენი გამარჯვებაა, ჩვენ ხომ მთელი მსოფლიოს წინაშე გამოვააშკარავეთ აგრესორები და ისინი დაგმობილი არიან კენჭისყრის ფორმალური შედეგების მიუხედავად. ჩვენ ამერიკის აგრესიის საკითხი უნდა დაგვესვა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში და კიდევაც დავსვით. უშიშროების საბჭოს უმრავლესობამ ვერ გაბედა ამერიკელი ავაზაკების დაგმობა — ჩვენ ამ საკითხს შევიტანთ გენერალურ ასამბლეაზე. საბჭოთა მთავრობა კვლავაც თანმიმდევრულად და მტკიცედ იბრძოლებს ხალხთა მშვიდობისა და უშიშროების მტრების წინააღმდეგ, დაუცხრომლად ამხილებს იმპერიალისტური სახელმწიფოების პოლიტიკას, რომლებსაც სურთ გაგრძონ ბატონობა კოლონიურ ქვეყნებზე, აგრეთვე ექსპლოატაცია გაუწიონ და ჩაგრონ ეკონომიურად სუსტადგანვითარებული ქვეყნები, სურთ დაამყარონ ბატონობა მთელ მსოფლიოზე, სურთ კვლავაც განახორციელონ „ძალის პოზიციის“ პოლიტიკა, რომელსაც მესამე მსოფლიო ომისაკენ მივყავართ.

წავიდა ის დრო, როცა იმპერიალისტებს შეეძლოთ დაუსჯელად ემოქმედნათ. მათ გზას უღობავენ სოციალისტური ქვეყნები, რომელთა დროშებს ქვეშ უკვე იმყოფება მილიარდზე მეტი ადამიანი, ჩვენს გვერდით კი არიან იმ ქვეყნების ხალხები, რომლებიც განთავისუფლდნენ კოლონიური ჩაგვრისაგან და იბრძვიან თავიანთი ეროვნული დამოუკიდებლობის განმტკიცებისათვის, მშვიდობისა და თავისუფლებისათვის, მშვიდობიანი თანაარსებობისათვის, იმისათვის, რომ აღკვეთონ იმპერიალისტური ქვეყნების აგრესიული მოქმედება.

ჩაშალა რა პარიზის თათბირი, ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა ეიზენჰაუერმა თავის 25 მაისის გამოსვლაში ამერიკელთა წინაშე კვლავ დაადასტურა თავხედური პოზიცია, რომელიც მისმა მთავრობამ დაიკავა. იგი ცდილობდა გაემართლებინა ჯაშუშური ფრენა საბჭოთა კავშირის ტერიტორიის თავზე და დანანება გამოთქვა მხოლოდ იმის გამო, რომ პაუერსის ჯაშუშური ფრენა „მარცხით დამთავრდა“.

ეიზენჰაუერმა თავი ისე დაიკავა, თითქოს არ ესმოდეს, თუ რატომ დაადგა ხრუშჩოვი პარიზში ასეთ მკვეთრ პოზიციას ჯაშუშობის წინააღმდეგ, ამერიკის მზვერავი სამხედრო თვითმფრინავების ფრენის წინააღმდეგ. ხრუშჩოვმა წინათაც იცოდა, რომ ასეთი ფრენა ხორციელდებოდა და უნდოდა კიდევაც ეთქვა ეს ჩემთვის, მაგრამ არ მითხრაო. მაშასადამე, დასასკვნის პრეზიდენტი, რადგან ხრუშჩოვი ასეთ ფრენას წინათ ასეთ მნიშვნელობას არ ანიჭებდა, ამ ფრენამ კი არ განსაზღვრა საბჭოთა კავშირის ახლანდელი პოზიცია, არამედ რაღაც სხვა გარემოებამ.

დიახ, ამხანაგებო, მე უკვე ვთქვი, რომ კემპ დევიდში ჩვენი შეხვედრის დროს ვაპირებდი მეთქვა პრეზიდენტისათვის ამ ფრენის შესახებ. როცა მომმართა სიტყვებით: „მაი ფრენდ“ — ჩემო მეგობარო. ხედავთ, რა მეგობარი შევიძინე!

რატომ არაფერი ვუთხარი? შეერთებული შტატების თვითმფრინავები მართლაც ხომ დაფრინავდნენ ჩვენი ქვეყნის თავზე. მე არაფერი ვუთხარი ამ ფრენის შესახებ, როგორც უკვე განვმარტე წინათ, უბრალო მიზეზით: ჩვენ ხომ არაერთხელ განვაცხადეთ პროტესტი ჩვენი ქვეყნის თავზე ამერიკის თვითმფრინავების ფრენის წინააღმდეგ, მაგრამ ამერიკის შეერთებული შტატები უარყოფდნენ ფაქტებს, ამბობდნენ, რომ მათს მზვერავ თვითმფრინავებს არ უფრენიათ საბჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე. ჩვენ კი ასეთი შემოჭრის ნივთიერი საბუთები არ გვქონდა. ამიტომ საბჭოთა მთავრობას მიაჩნდა, რომ პროტესტის განცხადება მხოლოდ დროის ფუჭად დაკარგვა იქნებოდა. ეს იგივეა, როგორც იტყვიან, რომ ღორებს მარგალიტი დაუყარო. ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი და მისი სამხედრო წრეები ამას გამოიყენებდნენ ჩვენს წინააღმდეგ, ნიშნის მოგებით იტყოდნენ, აი საბჭოთა კავშირი ჩვენს, რადგან საშუალება არ გააჩნია, რათა დიდ სიმაღლეზე მფრინავი ჩვენი თვითმფრინავები ჩამოაგდოსო.

მე, როგორც იტყვიან, ტუჩზე ვიკბინე, და მაშინ კემპ დევიდში არ ვუთხარი ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტს, რომ შეუწყნარებელია ამერიკის ჯაშუში თვითმფრინავების ფრენა, არ ვუთხარი, რადგან ვიცოდი, ვისთან მქონდა საქმე, და არა იმიტომ, რომ ფრენას არ ვანიჭებდი ისეთ მნიშვნელობას, როგორსაც ახლა ვანიჭებ.

პირველ მაისს ჩვენ ჩამოვაგდეთ ამერიკის სამხედრო თვითმფრინავი და ეს განვაცხადეთ. მერე რა? ამერიკის ხელისუფლებმა მყისვე შეთხზეს უაზრო ვერსია, განაცხადეს, რომ ეს ჯაშუშური სამხედრო თვითმფრინავი კი არ არის, არამედ მხოლოდ მშვიდობიანი მეტეოროლოგიური მკვლევარიაო. მხოლოდ მაშინ, როცა მათ დაინახეს, რომ ჩიხში არიან მიმწყვდეულნი, რომ არა მარტო აპარატურა ჩამოგდებული თვითმფრინავისა, არამედ ჯაშუში მფრინავიც ჩვენს ხელში იყო, მხოლოდ მაშინ აღიარეს მათ მზვერავი თვითმფრინავის შემოგზავნა. უფრო მოკლედ ვერ იტყვი—აი იგი—„მაი ფრენდ!“ რუსულად ეს ნიშნავს: „ჩემო მეგობარო“. როგორ არ გავიხსენოთ აქ ანდაზა: „მიხსენ, უფალო, ასეთი მეგობრებისაგან, მტრებისაგან კი თვითონ ვიხსნი თავს“. **(ხმამაღალი სიცილი. მქუხარე ტაში).** მე სიმონ მიხეილისძე ბუდიონის ჩავუკარი თვალი **(სიცილი დარბაზში).** მე ხომ რამდენიმე ხანს პირველ ცხენოსან არმიაში ვმსახურობდი, თუმცა ქვეითი ვიყავი, მაგრამ ჩვენი ქვეითი ნაწილი ცხენოსანთან ერთად ამარცხებდა მტერს.

ახლა დასავლეთში ამბობენ: რადგან საბჭოთა კავშირს არ ჩამოუგდია წინათ ამერიკის თვითმფრინავები, ამით მან თავისი სისუსტე ცხადყოო. დიახ, არ ვუარვყოფთ, იყო დრო, როცა ჩვენ არ შეგვეძლო ჩამოგვაგდო ეს თვითმფრინავები. არ შეგვეძლო ჩამოგვეგდო, რადგან ისინი ძალიან მაღლა დაფრინავდნენ. ჩვენი ავიაგამანადგურებლები ამ სიმაღლეს სწვდებოდნენ, მაგრამ ვერ პოულობდნენ და ვერ აზიანებდნენ აგრესორის თვითმფრინავებს.

მაშინ საბჭოთა მთავრობამ მეცნიერთა, ინჟინერთა, მუშათა წინაშე დასვა საკითხი, უთხრა: საჭიროა აღმოვფხვრათ ეს ხარვეზი, საჭიროა გავწმინდოთ ჩვენი ცა მტრის თვითმფრინავებისაგან. მეცნიერებმა, ინჟინრებმა, მუშებმა კარგად იშრომეს ამ დავალების შესასრულებლად. ისინი, როგორც იტყვიან, გაეჯითდნენ და შექმნეს შესანიშნავი რაკეტული საშუალებანი. და აი ახლა თვით ამერიკის სამხედრო ხროვამ მოგვცა შესაძლებლობა გვეჩვენებინა სრულად ამ რაკეტულ საშუალებათა ეფექტიანობა.

ნება მიბოძეთ ამ ტრიბუნიდან კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და საბჭოთა მთავრობის სახელით მადლობა გადავუხადო მეცნიერებს, ინჟინრებს, მუშებს — ყველა ამხანაგს, რომლებიც მონაწილეობას იღებდნენ ასეთი შესანიშნავი რაკეტების შექმნაში.

ეს საომარი საშუალებანი უნაკლოდ მოქმედებდნენ. როგორც უკვე იყო ნათქვამი, პირველმა რაკეტამ დაზიანა ამერიკის თვითმფრინავი, რომელიც ფრინავდა 20.000 მეტრ სიმაღლეზე.

ამ დღიდან დამთავრდა ჯაშუში თვითმფრინავების დაუსჯელი შემოგზავნა ჩვენს ცაში.

მას შემდეგ, რაც ჩამოვაგდეთ თვითმფრინავი, რომელიც 20.000 მეტრ სიმაღლეზე ფრინავდა, ამერიკის სამხედრო წრეები აღელდნენ. ისინი შეაწუხა არა მარტო იმან, რომ ჩვენ მათი თვითმფრინავი ჩამოვაგდეთ და ვამხელეთ მათი ჯაშუშური სადაზვერვო საქმიანობა საბჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე. უმთავრესად ისინი იმიტომ შეშფოთდნენ, რომ ახლა ჩაიფუშა საბჭოთა კავშირზე თავდასხმის მთელი მათი სამხედრო კონცეპცია, რომელიც ემყარება ბომბდამშენი ავიაციის გამოყენებას. თანამედროვე ბომბდამშენები ხომ დაფრინავენ სულ ბევრი 12-15 ათას მეტრ სიმაღლეზე. მაშასადამე, თუ ჩვენ ჩამოვაგდეთ თვითმფრინავი, რომელიც 20.000 მეტრ სიმაღლეზე ფრინავდა, რასაკვირველია, ვერც ერთი თვითმფრინავი ვერ მიაღწევს მიზანს: მათ ჩამოაგდებენ ან რაკეტები, ან ავიაგამანადგურებლები, ან საზენიტო არტილერია, რომელიც ასეთ სიმაღლეზე ისვრის.

ასე იფუშება „დაბომბვის არგუმენტაცია“ შეერთებული შტატების სამხედრო ავაზაკებისა.

ჩაეფუშა რა თავისი ცდები — დაუსჯელად ეწარმოებინა ჯაშუშობა საბჭოთა კავშირში, ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა ახლა ცდილობს გაამართლოს სხვა ქვეყნების სუვერენიტეტის დარღვევის თავისი სამარცხვინო პრაქტიკა თავისი ჯაშუშობის ლეგალიზაციით, ამის გულისათვის ეიზენჰაუერ-ნიქსონის მთავრობამ ახლა კვლავ წამოაყენა „ღია ცის“ თავისი ძველი გეგმა. შეერთებულ შტატებს სურთ, რომ ჩვენ ავუნაზღაუროთ ჯაშუშობის ჩაშლა იმით, რომ ამერიკის დაზვერვას ნება დავრთოთ თავისი ლეგალური საქმიანობა გაშალოს ჩვენს ქვეყანაში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ალმით.

ამაზე ჩვენ ვუპასუხებთ: საბჭოთა კავშირი ყოველ ცდას — შემოიჭრან მის საჰაერო სივრცეში მიიჩნევს აგრესიულ და წინასწარგანზრახულ თავდასხმად ჩვენს ქვეყანაზე და იძულებული გახდება განახორციელოს ისეთი საპასუხო ღონისძიებანი, რომლებსაც საჭიროდ ჩათვლის თავისი უშიშროების უზრუნველყოფის ინტერესებისათვის.

პრეზიდენტი ეიზენჰაუერი ამტკიცებს, თითქოს ამერიკის შეერთებულ შტატებს სურდათ მთავრობათა მეთაურების თათბირზე განეხილათ განიარაღების საკითხი. ძნელი დასაჯერებელია, რომ ეს ასე იყოს.

როგორია ამერიკის შეერთებული შტატების პოზიცია განიარაღების საკითხზე? თავის 25 მაისის სიტყვაში პრეზიდენტმა პირდაპირ განაცხადა, რომ შეერთებული შტატები იბრძოლებენ იმისათვის, რომ „დაწესდეს კონტროლი განიარაღებისადმი“ და არა განიარაღებისათვის. მაგრამ თუ გულახდილი ვიქნებით, განუიარაღებლად ასეთი კონტროლი ნამდვილად ჯაშუშობაა. შეიარაღებისადმი კონტროლის დაწესება იმას ნიშნავს, რომ მივიღოთ ცნობები, თუ რა შეიარაღება აქვს და რა შეიარაღებული ძალები ჰყავს ამა და იმ ქვეყანას და სად არიან ისინი განლაგებული. რისთვის სჭირდებათ ეს ამერიკის შეერთებულ შტატებს, თუ ისინი არ იჩენენ რაიმე განზრახვას, რომ დათანხმდნენ დასაწყისისათვის თუნდაც მინიმალურ ღონისძიებებზე განიარაღებაში?

საბჭოთა მთავრობა მზად არის პატიოსანი მოლაპარაკება აწარმოოს დასავლეთის ქვეყნებთან, თუ ისინი გამოიჩენენ ნამდვილ და არა მოჩვენებითს მისწრაფებას განიარაღების გზის ძიებისადმი. ვიმეორებ, ჩვენ ვიბრძოლებთ ნამდვილი განიარაღებისათვის, სწორედ განიარაღებისათვის და ამავე დროს განიარაღებისადმი კონტროლისათვის, და არა კონტროლისათვის განუიარაღებლად.

საბჭოთა კავშირი აგრეთვე იბრძოლებს იმისათვის, რომ აიკრძალოს ატომური და მასობრივი მოსპობის ყველა სხვა სახეობის იარაღი, იბრძოლებს ამისათვის როგორც დიდმნიშვნელოვანი ღონისძიებისათვის განიარაღებისა და ნორმალური საერთაშორისო ვითარების შექმნის დარგში. ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის მოქმედება არ გვაძლევს საფუძველს ვიფიქროთ, რომ იგი მზად არის დათანხმდეს ატომური იარაღის აკრძალვაზე. იგი ყოველნაირად აფერხებს გადაწყვეტილებას ისეთ თითქმის შეთანხმებულ საკითხზეც კი, როგორიც არის ატომური იარაღის გამოცდის შეწყვეტა. ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა ყოველი დასაშვები და დაუშვებელი ღონისძიებით ცდილობს უზრუნველყოს, რომ მას შეეძლოს განაგრძოს ატომური იარაღის გამოცდა. ამასთან დაკავშირებით მინდა გამოვთქვა გაფრთხილება, რომ თუ ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა, რა საბაბითაც უნდა იყოს ეს, განაახლეს ასეთი გამოცდა, ჩვენ, რასაკვირველია, იძულებული გავხდებით განვაახლოთ ატომური იარაღის გამოცდა იმ მიზნით, რომ უზრუნველვყოთ ჩვენი ქვეყნისა და ჩვენი მოკავშირე ქვეყნების უშიშროება.

ყველასათვის ნათელია, თუ რა მოჰყვება ამას.

ჩვენ არ გვინდა მოვლენათა ასეთი განვითარება. ამიტომ საბჭოთა კავშირის წინადადებაა მოვსპოთ ომის წარმოების ყველა საშუალება, ხოლო, მაშასადამე, თავდასხმის ყველა საშუალებაც და დავაწესოთ საიმედო საერთაშორისო კონტროლი, რათა ფარულად ვერავინ ვერ შეიარაღდეს სხვა ქვეყნებზე თავდასხმის მოსამზადებლად.

ასეთია ჩვენი პოზიცია. ჩვენ იგი არაერთხელ ჩამოგვიყალიბებია. მე ერთხელ კიდევ გავიმეორე იგი, რათა არავის არ ჰქონდეს ეჭვი, რომ ჩვენ მზადა ვართ პატიოსანი და თანასწორუფლებიანი მოლაპარაკებისათვის ისეთ დიდმნიშვნელოვან საერთაშორისო საკითხზე, როგორიც განიარაღებაა. ამასთანავე ჩვენ გამოვააშკარავებთ ჩვენი პარტნიორების ხრიკებს, რომლებიც ამბობენ, რომ სურთ აწარმოონ მოლაპარაკება, საქმით კი ყოველნაირად აფერხებენ ამ მოლაპარაკებას.

საბჭოთა მთავრობას მიაჩნია, რომ პრეზიდენტ ეიზენჰაუერის მიერ 25 მაისის გამოსვლაში, გამოთქმულ აზრებს, რომ ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა საქმიანი ურთიერთობა უნდა იქონიონ საბჭოთა კავშირთან გადაუჭრელ საკითხებზე და გააუმჯობესონ კონტაქტები ჩვენი ქვეყნების ხალხთა შორის, შეიძლება დადებითი მნიშვნელობა ექნეს, თუ შეერთებულ შტატებს არა სიტყვით, არამედ საქმით ექნებათ ამისადმი მისწრაფება. ამისათვის, გასაგებია, ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობამ უარი უნდა თქვას თავის აგრესიულ პოლიტიკაზე და სსრ კავშირთან ურთიერთობაში ზუსტად იხელმძღვანელოს მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპებით.

ჩვენ უარი არ გვითქვამს და არ ვამბობთ მთავრობათა მეთაურების შეხვედრაზე და მიგვაჩნია, რომ ეს ახლაც სასარგებლო იქნებოდა, მაგრამ ჩვენ იმის მომხრე ვართ, რომ ასეთი შეხვედრა ეწყობოდეს წესიერ საფუძველზე. იგი შეიძლება გაიმართოს, თუ ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა სინანულს გამოთქვამს იმის გამო, რაც მოხდა.

ჩვენ მზად ვიყავით შეგვეტანა ჩვენი წვლილი მთავრობების მეთაურთა თათბირზე სასარგებლო შედეგების მიღწევაში. მაგრამ ჩვენ ვერ დავსხდებოდით ერთ მაგიდაზე პრეზიდენტთან, რომელმაც თავის პოლიტიკად აშკარად გამოაცხადა ჯაშუშობა, იბრძვის ჯაშუშობის შენარჩუნებისათვის, რომელიც შეურაცხყოფს სხვა ქვეყნის ხალხისა და მთავრობის ღირსებას, თვითონ უწოდებს თავის თავს თითქმის პირველ ჯაშუშს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. არ შეგვეძლო დავმჯდარიყავით ასეთ ადამიანთან მაგიდაზე მოსალაპარაკებლად, იმიტომ, რომ ეს იქნებოდა იმის მომასწავებელი, რომ მასთან ერთად უარს ვამბობთ პატივი ვცეთ და დავიცვათ ელემენტარული საერთაშორისო ნორმები; რომ უარს ვამბობთ სუვერენიტეტისა და სხვა ქვეყნების საქმეებში ჩაურევლობის პატივისცემაზე. ეს იქნებოდა ავაზაკური იმპერიალისტური პოლიტიკის გამართლება, ხოლო ჩვენ ვიბრძოდით და მტკიცედ ვიბრძოლებთ ასეთი პოლიტიკის წინააღმდეგ, სანამ იგი ერთხელ და სამუდამოდ არ გაქრება.

ამხანაგებო! როგორც ფაქტები ცხადყოფენ, ამერიკის შეერთებული შტატების იმპერიალისტურ წრეებს აშკარად არა სურთ ჩვენს ქვეყანასთან მშვიდობიანი თანაარსებობა და შეჯიბრება. მათ ამის ეშინიათ, რადგან, როგორც ჩანს, არა აქვთ რწმენა თავიანთი წყობილებისადმი, არა აქვთ რწმენა კაპიტალიზმის მუდმივობისადმი. მიმართავენ რა აგრესიულ აქტებს სსრ კავშირის წინააღმდეგ, მათ სურთ საერთაშორისო ურთიერთობის განვითარება წარმართონ საწინააღმდეგო მიმართულებით — არა შენელებისაკენ, არამედ ახალი გამწვავებისაკენ. მღვრიე და დაძაბულ ვითარებაში ამერიკის შეერთებული შტატების მონოპოლიებისათვის უფრო აფუვილია გაბერონ სამხედრო წარმოება და მიიღონ კოლოსალური მოგება.

ცდილობენ რა გვაიძულონ-უფრო ფამომბნი ვიყოთ, ამერიკელი იმპერიალისტები [illegible] ბოდიერ ვარ-უდს, თითქოს ჩვენი ქვეყანა არც ისე ძლიერი და დაჯაბდულია, როგორც ნამდვილად არის. ამერიკის პროპაგანდა ავრცელებს ყოვლად უაზრო ჭორებს საბჭოთა კავშირში არსებული მდგომარეობის შესახებ. მაგალითად, ლაყბობენ, თითქოს ჩვენთან პარტიასა და მთავრობაში მტკიცე მდგომარეობა არ არის და რომ ამიტომ ხრუშჩოვს სიძნელეები შეექმნა, თითქოს მის წინააღმდეგ გამოდიან ოფიცრები და გენერლები, რომლებსაც არმიიდან ათავისუფლებენ მის შემცირებასთან დაკავშირებით. იმპერიალისტები ავრცელებენ აგრეთვე ცილისწამებლურ ჭორებს, თითქოს სხვა სოციალისტური ქვეყნები საბჭოთა კავშირისაგან მოითხოვენ უარი თქვას შენელების პოლიტიკაზე და სხვა ამისთანები.

კაპიტალისტური ქვეყნების ზოგიერთი ბურჟუაზიული ჟურნალისტი იქამდე მივიდა, რომ წერს: აი საბჭოთა მთავრობაში არსებული უწესრიგობის ახალი მსხვერპლი. მიქოიანი, პოლიტბიუროს უძველესი წევრი, გამოიყვანეს ცენტრალური კომიტეტიდან და უკვე აღარ ჩანს დარბაზობებზე, არ ყოფილა ამა და ამ სადილზე...

ანასტას ივანეს-ძე მიქოიანი ახლა ისვენებს, გუშინ ველაპარაკე ტელეფონით, მეპატიჟებოდა: შესანიშნავი ამინდია კავკასიაში, ბიჭვინთაში. ჩამოდი, ზღვა წყნარია, ოღონდ ცოტა ცივიაო. დიახ, კარგი ცხოვრების გამო როდი ჩამახავენ ბურჟუაზიული მჯღაბნელები ასეთ რამეებს და როდი როშავენ, როგორც ჩვენი ხალხი ამბობს.

არა, ბატონებო, ვუპასუხებთ მათ, ალბათ კლასობრივი გაბოროტება გაბრმავებთ და თქვენთვის სასურველს სინამდვილედ იღებთ. ალბათ არაფრად არ ვარგა ალენ დულესის დაზვერვა, რომელზეც ამერიკის შეერთებული შტატები ესოდენ კოლოსალურ სახსრებს ხარჯავენ გადასახადგადამხდელთა ხარჯზე, თუ თქვენს პოლიტიკას ასეთ უაზრო და პრიმიტიულ ჭორებზე აშენებთ.

თუ თქვენი დაზვერვა ასე ცუდია და ასე არასწორად გაძლევენ ინფორმაციას, თქვენ კი გსურთ იქონიოთ უფრო სწორი წარმოდგენა საბჭოთა კავშირში არსებულ მდგომარეობაზე, ნება გვიბოძეთ დაგეხმაროთ რჩევით. არა, მგონია გამონახოთ უკეთესი მზვერავი, ვიდრე ბატონი ჰარიმანია. თქვენ ალბათ, ოდნავ ეჭვიც არ გეპარებათ იმაში, რომ იგი სულით და ხორცით კაპიტალიზმის, ეგრეთწოდებული ჯერძო მეწარმეობის ერთგულია. მოელაპარაკეთ მას, ხოლო თუ სურვილი არა გაქვთ, თუნდაც წაიკითხეთ მისი ანგარიში სსრ კავშირში მოგზაურობის შესახებ. იგი იყო ჩვენს ქვეყანაში, მოგზაურობდა სადაც სურდა, ხვდებოდა ვისთანაც სურდა. და აი თავის ანგარიშში რა დაწერა მან მოგზაურობის შესახებ, რომელიც გამოქვეყნდა სახელწოდებით „მშვიდობა რუსეთთან?“

„ჩვენ (იგი ლაპარაკობს ამერიკის მმართველ წრეებზე) ვეღარ მივცემთ ნებას ჩვენ თავს მოვტყუვდეთ მითებით ან გაუგებრობა შევიტანოთ პოლიტიკაში იმის გამო, რომ აბნეული წარმოდგენა გვაქვს იმაზე, თუ რა ხდება საბჭოთა კავშირში. ჩვენ ნუგეშს ვერ ვიპოვნით რაიმე იდეაში იმის შესახებ, რომ კომუნისტური რეჟიმი მაინც დაემხობა ან ჩვენს ჯულზე მოიქცევა“.

მილიონერი ჰარიმანი რჩევას აძლევს ამერიკის შეერთებული შტატების მმართველ წრეებს „მიიღონ გამოწვევა“ საბჭოთა კავშირისა „კონკურენციული თანაარსებობისათვის“ ეკონომიკის დარგში და საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სხვა დარგში.

ჩვენც სავსებით ვეთანხმებით ამას. ჩვენ შეგვიძლია დავიცვათ ჩვენი ღირსება, და გავიმარჯვებთ მშვიდობიან შეჯიბრებაში.

თუ შეერთებული შტატების მთავრობისათვის კიდევ საკმარისი არ არის მილიონერ ჰარიმანის რჩევა, იქნებ მან ყურად იღოს ბ-ნ რენდოლის, პრეზიდენტის სპეციალური თანაშემწისა და საქმიანი წრეების თვალსაჩინო წარმომადგენლის რჩევა. აი რას წერდა იგი სულ ამ ცოტა ხნის წინათ თავის წიგნში „კომუნისტური გამოწვევა ამერიკის მეწარმეობას“:

„საბჭოთა სამრეწველო წარმოების ზრდის ტემპები ძალიან დიდია. საბჭოთა კავშირის ერთობლივი ეროვნული პროდუქტის ყოველწლიური მატების პროცენტი განსაკუთრებით დიდია. თუ ამერიკელი ბიზნესმენი თავს ინუგეშებს იმით, რომ საბჭოთა კავშირი, ძალიანაც რომ სურდეს, ვერ შეძლებს აწარმოოს ყოველივე ის, რასაც მისი კომპანია აწარმოებს, იგი თავისჭკუაზე არ არის“. ამას მე კი არ ვამბობ, ამას ამბობს ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტის მრჩეველი! „თუ საბჭოთა კავშირში არ აწარმოებენ რაიმე ისეთ საგანს, რასაც ჩვენ ვაწარმოებთ, ეს ალბათ იმიტომ, რომ ამის ფრიად საფუძვლიანი მიზეზები აქვთ. ისინი ზეადამიანები არ არიან, მაგრამ ჩვენ ანგარიში უნდა გავუწიოთ იმ ობიექტურ ფაქტორს, რომ მათ შეუძლიათ გაგვიტოლდნენ წარმოების ყოველ დარგში, რომელსაც კი აირჩევენ“.

ტაში დაუკარით კაპიტალისტს! შეხედეთ, რა კარგად ლაპარაკობს! **(სიცილი დარბაზში. ტა

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლა

(გაგრძელება)

რიგი საპროტესტო მიტინგები ამერიკის სამხედრო წრეების აგრესიული მოქმედების წინააღმდეგ.

ამასთანავე საჭიროა მხედველობაში მივიღოთ, რომ კაპიტალისტურ ქვეყნებში, და კერძოდ შეერთებულ შტატებში, ჯერ კიდევ არიან ადამიანები, რომლებიც ბოლომდე ვერ გარკვეულან იმაში, რაც მოხდა. ეს მნიშვნელოვანწილად იმიტომ ხდება, რომ კაპიტალისტურ ქვეყნებში მთელი პროპაგანდისტული მანქანა — პრესა, რადიო, ტელევიზია — გამოყენებულია იმ მიზნით, რომ მოატყუონ ადამიანები, დაანახონ ისინი, დამახინჯებულად დაუხატონ შექმნილი სიტუაცია. ეს პროპაგანდა დღედაღამ გაჰყვირის, თითქოს ამერიკის სამხედრო წრეების აგრესიული მოქმედება სულაც არ იყოს ისეთი საშიში რამ, როგორც ამას საბჭოთა კავშირი აცხადებს.

ამასთან დაკავშირებით მინდა მივმართო იმ ადამიანებს, რომლებსაც მართლაც გულწრფელად სურდათ კარგად დაწყებულიყო და კარგად დამთავრებულიყო მთავრობათა მეთაურების თათბირის მუშაობა და რომლებიც, ბუნებრივია, შეშფოთებული და შეწუხებული იყვნენ იმის გამო, რომ თათბირი არ გაიმართა. ჩვენთვის გასაგებია მათი წუხილი, ჩვენც ხომ მათსავით მხურვალედ გვინდოდა ეს თათბირი. უფრო მეტიც, ჩვენ რამდენიმე წლის მანძილზე მტკიცედ ვიბრძოდით მისი მოწვევისათვის.

ზოგნი, რომლებიც, ეტყობა, ჯერ კიდევ საკმაოდ კარგად ვერ გარკვეულან ვითარებაში, მეუბნებოდნენ პარიზში: შეიბრალეთ ეიზენჰაუერი, — ალბათ გულში იგი თვითონ ნანობს იმას, რაც მოხდაო.

მაგონდება საუბარი პარიზში ქალთა კოპენჰაგენის ამასწინანდელი საერთაშორისო კონგრესის დელეგაციასთან. ზოგიერთი დელეგატი გმობდა ამერიკის მთავრობის აგრესიულ მოქმედებას, ხოლო ამავე დროს მეკითხებოდა: იქნებ მაინც უნდა დათანხმებულიყავით უმაღლესი დონის თათბირის მოწყობაზე, კიდევაც რომ არ მოეხადა ბოდიში ამერიკის მთავრობას?

ერთმა მათგანმა თქვა: „ბოდიშის მოხდა ამერიკის მთავრობისათვის საშინელებაა“. თითქოს სხვა მთავრობას შეუძლია ბოდიში მოიხადოს, ამერიკის მთავრობას კი ეძნელება ეს და მე უნდა შევიდე მის მდგომარეობაში. „მათში ძალიან განვითარებულია მედიდურობა“, — მითხრა მან. მე ვუპასუხე: ეს სწორია, აი უნდა მოვაშლეინოთ ეს მედიდურობა! რატომ უნდა მოვითმინოთ შეერთებული შტატების აგრესიული მოქმედება? იფიქრეთ, რა მოხდებოდა, ჩვენ რომ მოლაპარაკება დაგვწყოო ისე, რომ ბოდიში არ მოეხადა შეერთებულ შტატებს? ეს იმის მომასწავებელი იქნებოდა, რომ ჩვენ კანონიერ საქმედ მიგვაჩნია მათი ჯაშუშური ფრენა საბჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე. რას გამოიწვევდა ეს? აგრესორებს უნდოდათ, რომ ქედი მოგვეხარა. მაგრამ ქედი რომ მოგვეხარა, ისინი უნაგირს დაგვადგამდნენ, მერმე ზედ შეგვსხდებოდნენ და საითაც უნდოდათ წაგვიყვანდნენ. აი რა სურდათ მათ!

მაგრამ ბატონი იმპერიალისტები ანგარიშში მოტყუვდნენ. ჩვენ მტკიცედ განვუცხადეთ მათ: ისეთ თათბირში, როცა ჩვენთვის იქმნება არათანაბარი პირობები, საბჭოთა კავშირი მონაწილეობას ვერ მიიღებს და არც მიიღებს.

ვიმეორებ, ბევრი პატიოსანი ადამიანი შეაწუხა უმაღლესი დონის თათბირის ჩაშლამ. ასეთი ადამიანები არიან ამერიკაშიც. მწუხარების, იმედის გაცრუების გრძნობები სჭარბობენ მათს უნარს ფხიზლად იმსჯელონ მოვლენებზე.

აი ბატონი ჰარსტიც, ჩემი ძველი მეგობარი და კარგი ამერიკელი ფერმერი, რომელიც მშვენივრად ერკვევა სიმინდის საქმეებში, პოლიტიკაში არც თუ ესოდენ ძლიერი აღმოჩნდა. მას ჰგონია, თითქოს პრეზიდენტი ეიზენჰაუერი „შეურაცხყვეს“ პარიზში და თითქოს ორივე მხარემ დაუშვა შეცდომები. მე, რა თქმა უნდა, არ მწყენია მისი ნათქვამი, იმიტომ, რომ მესმის მისი გრძნობები. მაგრამ, ვიმეორებ, გრძნობები კი არა, არამედ გონება უნდა ხელმძღვანელობდეს თვითეულ ადამიანს, როცა მას სურს შეაფასოს დიდმნიშვნელოვანი საერთაშორისო მოვლენები.

მსურს მოკლედ ვუპასუხო ბ-ნ ჰარსტს. წარმოიდგინეთ, ვიღაცამ ღამით წაიღო თქვენი სიმინდის უანის მთელი მოსავალი. თქვენ მიხვედით უანაში, ის კი ცარიელია. თქვენ მოახერხეთ, ბოლოს, დაგეჭირათ ქურდი. თქვენ გინდათ მიიყვანოთ იგი სასამართლოში და გადაახდევინოთ ზარალი. იგი კი ამაყად გაიმართება წელში და აცხადებს: მე მომწონს თქვენი სიმინდი, ბ-ნო ჰარსტ. მე ვიპარავდი მას წინათ და კვლავაც მოვიპარავ.

როგორ იგრძნობდით თავს, ბ-ნო ჰარსტ?

დაახლოებით ასევე მოიქცა ამერიკის მთავრობაც საბჭოთა კავშირის მიმართ, როცა ჩვენში გამოგზავნა ქურდული ჯაშუშური თვითმფრინავი. აქ ხომ დარღვეული იყო საერთაშორისო ურთიერთობის ყველა ნორმა! მე ახლა ვილაპარაკე თქვენს სიმინდზე, ბ-ნო ჰარსტ, მაგრამ ხომ შეიძლება ასე დაემართოს ყოველ სხვა ამერიკელს, რომელთანაც ქურდი შეაღწევს სახლში, თანაც შემდეგ იწყენს, რომ ხელი სტაცეს მას!?

აბა რა იქნებოდა, ბ-ნო ჰარსტ, ჩვენს სამხედრო თვითმფრინავს რომ გადაეფრინა თქვენს ფერმაზე და ამის შემდეგ გაგვეცხადებინა, რომ ჩვენ გვესაჭიროება ცნობები თქვენი ქვეყნის შესახებ იმისათვის, რომ თავს უშიშრად ვგრძნობდეთ? თქვენ, რა თქმა უნდა, ესეც აღგაშფოთებდათ, იმიტომ რომ პატიოსანი კაცი ხართ.

მსურს მოგაგონოთ ბ-ნო ჰარსტ, როგორ იცავდით თქვენს ფერმას, ასე ვთქვათ თქვენს სუვერენიტეტს, როცა თქვენი სტუმარი ვიყავი. ჟურნალისტებმა და ფოტორეპორტიორებმა არ მოისურვეს დამორჩილებოდნენ თქვენ მიერ დამყარებულ წესრიგს. მაშინ თქვენ გამოიყენეთ ყველა საშუალება თქვენი „სუვერენიტეტის“ დასაცავად. თქვენ იარაღი არა გქონდათ, ამას ვხედავდი, მაგრამ სამაგიეროდ თქვენ ესროდით სიმინდის ძირებს ხალხს და ამას ისე გულმოდგინედ სჩადიოდით, რომ წონასწორობა დაკარგეთ და თხრილშიც კი ჩავარდით. მე გიცქეროდით, ვიღიმებოდი და მესმოდა: ეს არის კაცი, რომელიც მართლაც იცავს თავის დამოუკიდებლობას, თავის სუვერენიტეტს, მაგრამ, რა თქმა უნდა, კარმიდამოთი შემოფარგლულ სუვერენიტეტს.

როცა თქვენ ბაში და გადაგიდგათ ნიუ-იორკის გაზეთის კორესპონდენტი სოლსბერი, თქვენ იმას, ბოდიში, რბილ ადგილზე ჭიტლაყიც კი ჰკარით. ეს ცოტა უხეში, მაგრამ გასაგები იყო, იმიტომ რომ თქვენ ეს ჩაიდინეთ თქვენს ფერმაში და იგი პატრონს გზაში არ უნდა გადადგომოდა.

თქვენ, ბ-ნო ჰარსტ, ყველა ღონისძიება მიიღეთ თქვენი „საზღვრების“ დასაცავად, ხოლო როცა შეიტყეთ, რომ მარტო ბრძოლას წააგებდით, ჯაიძახეთ, რომ გამოეწვიათ თქვენი მეგობარი ფერმერები, და ისიც ცხენოსნები. — ახლავე მოვლენ კაზაკები, — დამამშვიდეთ მე. აი ეს, სიმონ მიხეილის-ძევ, ცხენოსანი ჯარი იყო.

ჰოდა, ბ-ნო ჰარსტ, დაფიქრდით თვითონ, ნუ წამოეგებით ყალბ პროპაგანდისტულ ანკესს, მოეთათბირეთ თქვენს სინდისს, და სწორ დასკვნებს გამოიტანთ. თქვენ მიხვდებით, რომ იმ დროს, როცა ამერიკის სამხედრო თვითმფრინავი დაფრინავს საბჭოთა ცაში, მე არ შემიძლია ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტს გავუგზავნო სადარბაზო ბარათი მადლობით, გამოვიჩინო მის წინაშე თავაზიანობა და მშვიდობისმყოფელი ვუწოდო მას. ასე რომ მოვქცეულიყავი, გავაცრუებდი არა მარტო საბჭოთა ხალხის, არამედ ყველა იმ პატიოსანი ადამიანის მისწრაფებასა და მოთხოვნებს, რომელთაც მშვიდობა სურთ.

იმათ, ვინც ჯერ კიდევ ბოლომდე ვერ გარკვეულა საქმის ნამდვილ მდგომარეობაში, ვინც ჯერ კიდევ ზედმეტი ნდობით ეპყრობა ამერიკის პროპაგანდის მტკიცებას, უნდა ვურჩიოთ უფრო ჩაუფიქრდნენ ამერიკის შეერთებული შტატების აგრესიული პოლიტიკის ზოგიერთი სულისჩამდგმელისა და განმხორციელებლის ცინიკურ განცხადებებს.

მაგალითად, აიღეთ ამერიკის შეერთებული შტატების ვიცე-პრეზიდენტი რ. ნიქსონი, რომელიც ახლა თავხედურად მოიითხოვს, რომ დასავლეთის სახელმწიფოები საბჭოთა კავშირთან მოლაპარაკებას მხოლოდ ძალის პოზიციიდან აწარმოებდნენ. იგი იქამდე მივიდა, რომ ამ დღეებში განაცხადა: რუსეთი ვალდებულია ბოდიში მოიხადოს „პარიზის სამშვიდობო თათბირის ჩაშლისათვისო“. ჩაუფიქრდით ამ განცხადებას! ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა ჩვენი ქვეყნის წინააღმდეგ ჩაიდინეს აგრესიული აქტი. სხვა ქვეყნების ტერიტორიის თავზე ჯაშუშური ფრენა გამოაცხადეს თავიანთ ეროვნულ პოლიტიკად, მოახდინეს უმაღლესი დონის თათბირის ტორპედირება ჯერ კიდევ მანამდე, სანამ დაიწყებოდა, ჩვენ კი ბოდიში უნდა მოვიხადოთ.

შემთხვევითი როდია, რომ ბ-ნი ნიქსონი ახლა იძულებულია ხელი აიღოს „მშვიდობის ადამიანის“ თავის პოზაზე და ახალი როლი იკისროს. „ნიქსონი აღიკაზმა თავისუფალი სამყაროს აგრესიული დამცველის ჯავშნით“, — ირონიით წერდა ასოშიეიტედ პრესის სააგენტოს კორესპონდენტი. მერე რა, ეს სწორია: ცნობილია, რომ ნიქსონი პოლიტიკურ ასპარეზზე მაკარტიზმის ტალღამ ამოატივტივა.

მინდა ვთქვა: თუ ცდილობენ ქედი მოგვახრევინონ, ნება მიბოძეთ მოგაგონოთ, რას ამბობენ ასეთ შემთხვევებში ზაპოროჟიელი კაზაკები. ისინი დიდი დიპლომატები იყვნენ. გაიხსენეთ, როგორ დაწერეს მათ თავიანთი განთქმული წერილი თურქეთის სულთანისადმი. მაპატიონ უკრაინელებმა, იმიტომ რომ სიტყვასიტყვით ისე ვერ გამოვთქვამ, როგორც ამას ზაპოროჟიელები შვრებოდნენ. მაგრამ ჩვენს კრებაზე დასაშვებ ფარგლებში დაახლოებით ასე დადოგცემდით მათ წერილს თურქეთის სულთანისადმი: რა ეშმაკების რაინდი ხარ, თუ შიშველი საჯდომით ზღარბს ვერ მოკლავო. ვფიქრობ, მათ, ვისაც ეს წერილი წაუკითხავს, იცინან, როგორ არის იქ ნათქვამი, ხოლო ვინც არ იცის, წაიკითხეთ, ზაპოროჟიელი კაზაკები უფრო ძარღვიანად ამბობდნენ.

საბჭოთა კავშირს არასოდეს მოუხრია ქედი მათ წინაშე, ვინც გვემუქრება, და ყოველთვის მზად არის დაიცვას თავისი მართალი საქმე!

გავაძლიეროთ ხალხების სიფხიზლე, ვამხილოთ რეაქციის ხრიკები

ამხანაგებო! ჩვენ ვიცით, რომ მშვიდობა სურს ყველა ხალხს, მათ შორის ამერიკელ ხალხსაც. მაგრამ მშვიდობის მარტო სურვილი არ კმარა. ეს სურვილი აქტიური მოქმედებით უნდა იყოს განმტკიცებული. ახლა მეტად, ვიდრე ოდესმე, საჭიროა გავაძლიეროთ ხალხების სიფხიზლე, ვამხილოთ აგრესიული ძალების ხრიკები, ვიბრძოლოთ იმისათვის, რომ მშვიდობიანი თანაარსებობის პრინციპები გახდეს სხვადასხვა სოციალური წყობილების სახელმწიფოთა ურთიერთობის ნამდვილი საფუძველი.

საკადრის პასუხს აძლევს რა ამერიკის შეერთებული შტატების აგრესიულ მოქმედებას, საბჭოთა კავშირს თავისი მნიშვნელოვანი წვლილი შეაქვს მშვიდობის განმტკიცების საქმეში. ჩვენ პარიზში მარტო ჩვენი სახელმწიფოს ინტერესებს როდი ვიცავდით. ჩვენ ვიცავდით ყველა ქვეყნის, მათ შორის აგრეთვე ისეთი სახელმწიფოების სუვერენობის პრინციპს, როგორიც არიან ავღანეთი და ავსტრია, რომელთა ნეიტრალიტეტსა და სუვერენიტეტს არღვევდა ამერიკის სამხედრო ავიაცია.

უარი ვთქვით რა მონაწილეობა მიგვეღო მოლაპარაკებაში შეერთებული შტატების მხრივ სამხედრო ზეგავლენის მუქარის პირობებში, ჩვენ ამით ვიბრძოდით იმისათვის, რომ შექმნილიყო უმაღლესი დონის მომავალი თათბირის ნაყოფიერი მუშაობის პირობები, თათბირისა, რომელიც, როგორც ვიმედოვნებთ, შეძლებს შეიკრიბოს დაახლოებით 6-8 თვის შემდეგ. ამით ის გზა, რომელსაც მიეყვართ მომწიფებული საერთაშორისო საკითხების გადაჭრისაკენ, გავწმინდეთ ხერგისაგან, რომელიც შექმნეს საერთაშორისო თანამშრომლობის მოწინააღმდეგეებმა.

ამ უკანასკნელ ხანს დასავლეთის ქვეყნების პრესაში სულ უფრო ხშირად გვხვდება საღი მსჯელობა მომწიფებული საერთაშორისო საკითხების გადაჭრის გზების შესახებ. კერძოდ, აღნიშნულია, რომ არამც და არამც არ ჩაითვლება ნორმალურად, როცა დიდი ქვეყნის — სახალხო ჩინეთის — ადგილი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში დღემდე უჭირავს პოლიტიკურ ლეშს — ჩანკაიშელს, როცა სახალხო ჩინეთს არ აღებინებენ მონაწილეობას სერიოზულ პოლიტიკურ თათბირებში და საარსებო მნიშვნელობის საერთაშორისო საკითხების გადაჭრაში.

განსაკუთრებით სასიხარულოა ის, რომ ახლა გაისმის სავსებით სამართლიანი ხმები, რომ თათბირი, რომელშიც მხოლოდ ოთხი მთავრობის მეთაურები მიიღებდნენ მონაწილეობას, ვერ გადაჭრის ყველა საკითხს მთელი მსოფლიოს მშვიდობისა და უშიშროების უზრუნველყოფის საქმეში. ჩვენ, საბჭოთა ადამიანებს, მიგვაჩნია, რომ დადგა დრო, რათა დასავლეთის სახელმწიფოებმა შეიგნონ, რომ საჭიროა თათბირში მონაწილეობა მიაღებინონ აზიის დიდი სახელმწიფოების მთავრობათა მეთაურებს. ეს სამართლიანი იქნებოდა. ცნობილია, რომ ამ სახელმწიფოებმა თავიანთი დამოუკიდებლობა მოიპოვეს კოლონიზატორთა წინააღმდეგ. იმპერიალიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში, ხოლო ახლა წარმატებით ვითარდებიან, ძალღონეს იკრებენ და უკვე დიდმნიშვნელოვან როლს ასრულებენ საერთაშორისო საკითხების გადაჭრაში.

უნდა ვხედავდეთ არა მარტო დღევანდელ, არამედ ხვალინდელ დღესაც. რისა და მშვიდობის საკითხები, რომლებიც ხვალ წამოიჭრება, ხომ დღეს წარმოიშობა. ამიტომ იმისათვის, რომ ხვალინდელი დღე ყველა ქვეყნის ხალხებისათვის მოწმენდილი იყოს, რომ იგი ქმნიდეს ნამდვილი მშვიდობიანი განვითარების პირობებს, დასავლეთის სახელმწიფოებმა დაუყოვნებლივ უნდა მოახდინონ სახალხო ჩინეთთან ურთიერთობის ნორმალიზაცია, მონაწილეობა მიაღებინონ მომავალ მოლაპარაკებაში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას, ინდოეთს, ინდონეზიას, ხოლო შესაძლოა სხვა ქვეყნებსაც.

შეიძლება მხოლოდ მივესალმოთ, რომ ასეთ საღ მსჯელობას ვხედავთ დასავლეთის სახელმწიფოების სახელმწიფო მოღვაწეთა და პრესის გამოსვლებში.

ზოგმა შეიძლება იკითხოს: რა იქნება, რომ უმაღლესი დონის თათბირი ექვსი-რვა თვის შემდეგაც არ შეიკრიბოს? რა თქმა უნდა, ჩვენ მწუხარებას გამოვთქვამდით, ასე რომ მომხდარიყო. მაგრამ ეს როდი გაგვაკვირვებდა. ჩვენ ამას ისე გავიგებდით, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების ხელმძღვანელთა გონებაში, ეტყობა, ჯერ კიდევ არ მომწიფებულა აზრი, რომ საჭიროა შეიქმნას სათანადო პირობები მშვიდობიანი თანაარსებობის უკეთესი უზრუნველყოფისათვის. მაგრამ, მოსწონთ თუ არა ეს ამერიკის შეერთებული შტატების ხელმძღვანელებს, მშვიდობიანი თანაარსებობა რეალური ფაქტია. საქმე მხოლოდ ის არის, კარგი, მეგობრული საფუძველი ექნება ამ თანაარსებობას, თუ, როგორც იტყვიან, ამ თანაარსებობას საფუძვლად დაედება დანასისხლად თანაარსებობა.

და ჩვენ გვწამს, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებში, ადრე თუ გვიან, ხელმძღვანელობას სათავეში ჩაუდგებიან მოღვაწეები, რომლებიც განახორციელებენ ჩვენი დროის ერთადერთ რეალისტურ პოლიტიკას — მშვიდობისა და მშვიდობიანი თანამშრომლობის პოლიტიკას.

რამდენად მალე დადგება ეს დრო? ეს ჩვენზე არ არის დამოკიდებული, და მკითხაობას არ დავიწყებთ. მაგრამ ჩვენ გვწამს ადამიანის გონება და ამიტომ ვამბობთ: ასე იქნება. შეგვიძლია თუ არა ჩვენ მოვითმინოთ ამ დრომდე? შეგვიძლია! ამიტომ, ჩვენ სრული გულგრილობით ვადევნებთ თვალყურს იმ აურზაურსა და ფუსფუსს, რაც ახლა გაჩაღებულ ამერიკის რეაქციულმა წრეებმა. ამასობაში კი კელავაც ვეცდებით მოლაპარაკების გზით მოვაწესრიგოთ მომწიფებული საერთაშორისო პრობლემები, მათ შორის გერმანიის საზავო ხელშეკრულების საკითხი, აგრეთვე დასავლეთ ბერლინის საკითხი, ვიბრძოლებთ საერთაშორისო თანამშრომლობის განმტკიცებისათვის.

ჩვენი პოლიტიკა სწორია, სამართლიანია, რათა უნდა გამოვცვალოთ იგი?

ხოლო ადოენაურთა პოლიტიკას მხარს არ უჭერენ და ვერც დაუჭერენ სალად მოაზროვნე ადამიანები.

ჩვენ კმაყოფილებით ვიღებთ ცნობად, რომ ნორვეგიამ გადადგა გონივრული ნაბიჯი და პროტესტი განუცხადა შეერთებულ შტატებს ამერიკის სამხედრო საჰაერო ძალების მიერ, საბჭოთა კავშირში ავადაკური ფრენის ორგანიზაციისათვის მისი ქვეყნის ტერიტორიის გამოყენების წინააღმდეგ. ცხადია, ნორვეგიის მთავრობას კარგად ესმის, თუ რა საფრთხეს უქადის ნორვეგიელ ხალხს უცხოეთის ბაზები მის ტერიტორიაზე და ამერიკის შეერთებული შტატების ასეთი მოქმედება.

პაკისტანის მთავრობამ საბჭოთა მთავრობის ნოტის პასუხად გვაცნობა, რომ მან ოფიციალური პროტესტი განუცხადა ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობას და მოსთხოვა, რომ შეერთებულმა შტატებმა მისცეს პირობა, რომ ასეთი ინციდენტები აღარ განმეორდება. მაგრამ პაკისტანის მთავრობა ცდილობს უარყოს დანამდვილებით დამტკიცებული ფაქტი, რომ ამერიკის თვითმფრინავი U-2 სსრ კავშირში 1 მაისს თავისი ჯაშუშური ფრენისათვის გამოგზავნილი იყო პეშავარიდან.

პაკისტანის მთავრობის ასეთი ორჭოფული და არაგულწრფელი პოზიცია ვერანაგზით ვერ დააკმაყოფილებს საბჭოთა კავშირს. ჩვენ მკაცრად გავაფრთხილეთ პაკისტანი, რომ, თუ კიდევ მოხდა ასეთი პროვოკაციული ფრენა მისი ტერიტორიიდან, საბჭოთა მთავრობა იძულებული იქნება მიიღოს სათანადო ღონისძიებანი ამერიკის ბაზების წინააღმდეგ, რომლებიც განლაგებულია პაკისტანში. ჩვენ არა გვსურს, რომ ამბებმა ასეთი მიმართულება მიიღოს, და იმედი გვაქვს, რომ პაკისტანის მთავრობა საჭირო დასკვნებს გამოიტანს ჩვენი გაფრთხილებიდან.

საბჭოთა მთავრობა დიდი ხანია იღებს ღონისძიებებს იმისათვის, რომ გააუმჯობესოს ურთიერთობა ჩვენს სამხრეთელ მეზობელთან თურქეთთან, რათა ეს ურთიერთობა კეთილმეზობლური გახდეს. მაგრამ ჩვენ არ შეგვიძლია ანგარიში არ გავუწიოთ იმას, რომ თურქეთმა ამერიკის შეერთებულ შტატებს მისცა ბაზები ჩვენი ქვეყნის წინააღმდეგ აგრესიული აქტების განსახორციელებლად. როგორც ცნობილი გახდა, ამერიკის სადაზვერვო თვითმფრინავები ახლაც არიან თურქეთის ტერიტორიაზე. თურქეთის მთავრობა, რომელიც, როგორც იცით, გუშინ ჩამოგდეს, ხელს არ უწყობდა ჩვენს ქვეყნებს შორის ურთიერთობის გაუმჯობესებას.

ჩვენ იმედი გვაქვს, რომ თურქეთის ახალი მთავრობა, რომელიც იქ შეიქმნება, გამოიჩენს საჭირო ღონისძიებებს საბჭოთა კავშირთან ურთიერთობის გასაუმჯობესებლად. ხოლო რაც შეეხება საბჭოთა მთავრობას, ჩვენ ამას დიდი ხანია ვესწრაფვით. იმედი გვაქვს, რომ საღი გონიერება და იმის სწორი გაგება, რომ საჭიროა ვიცხოვროთ მშვიდობით და მეგობრულად, როგორც კარგმა მეზობლებმა, გაიმარჯვებს თურქეთში.

როგორც ცნობილია, ამერიკის U-2 ტიპის სადაზვერვო თვითმფრინავები, თურქეთისა და პაკისტანის გარდა, არიან აგრეთვე იტალიასა და იაპონიაში.

იტალიას ჩვენთან უშუალო საზღვრები არა აქვს და თვითმფრინავები, რომელთაც ბაზები იქ აქვთ, განკუთვნილია ჯაშუშური მოქმედებისათვის უფრო აღმოსავლეთ ევროპის სოციალისტური ქვეყნების წინააღმდეგ, რომლებთანაც საბჭოთა კავშირს აერთებს სამოკავშირეო ვალდებულებანი, მაგრამ გამორიცხული როდია, რომ ამ თვითმფრინავებს ჩვენი ქვეყნის წინააღმდეგაც გამოიყენებენ. ბუნებრივია, რომ საბჭოთა კავშირი გარეშე მეთვალყურე ვერ იქნება, თუ ამ მეგობრულ სახელმწიფოთა უშიშროებას საფრთხეს შეუქმნიან, და პირნათლად შეასრულებს თავის სამოკავშირეო ვალდებულებას. ამიტომ ჩვენ გვსურს, რომ იტალიის მთავრობამ შეიგნოს მთელი პასუხისმგებლობა, რომელიც მას დაეკისრება, თუ ამერიკის ავიაციამ გამოიყენა იტალიის ტერიტორია აგრესიული მოქმედებისათვის საბჭოთა კავშირისა და სხვა სოციალისტურ სახელმწიფოთა წინააღმდეგ.

საჭიროა რამდენიმე სიტყვა ითქვას აგრეთვე იაპონიის პოზიციაზე. მწუხარების ღირსია, რომ იაპონიის მმართველი წრეების მიზეზით ჩვენს ქვეყნებს შორის დღემდე არ არის დადებული საზავო ხელშეკრულება. საბჭოთა კავშირი თავის მხრივ ყოველ ღონისძიებას იღებს, რათა დადოს საზავო ხელშეკრულება, ბოლომდე ნორმალური გახადოს იაპონიასთან ურთიერთობა და წარმართოს იგი ურთიერთსასარგებლო ეკონომიური და კულტურული ურთიერთობის ფართო განვითარების გზით.

სამწუხაროდ, კისის მთავრობამ შეერთებულ შტატებთან დადო ახალი სამხედრო ხელშეკრულება, რომელიც უწინარეს ყოვლისა მომართულია ჩვენს და ჩვენი მეგობრის დიდი ჩინელი ხალხის წინააღმდეგ. ახორციელებს რა ამ უგუნურ პოლიტიკას, იაპონიის მთავრობამ მაამებლურად დათმო თავისი ქვეყნის ტერიტორია ამერიკის ბაზებისათვის, საიდანაც ამერიკის შეერთებული შტატები ემუქრებიან საბჭოთა კავშირს, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას, კორეის სახალხო-დემოკრატიულ რესპუბლიკასა და სხვა მშვიდობისმოყვარე ქვეყნებს.

ამერიკის სამხედრო ბაზებში იაპონიის ტერიტორიაზე განლაგებულია საბჭოთა კავშირისა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ტერიტორიაზე ჯაშუშური ფრენისათვის განკუთვნილი თვითმფრინავები. იაპონიის მთავრობამ უნდა იცოდეს, რომ თუ ასეთი ფრენა მოხდა, საბჭოთა კავშირი იძულებული იქნება განახორციელოს უაღრესად გადამწყვეტი ღონისძიებანი.

საბჭოთა მთავრობა ერთხელ კიდევ აფრთხილებს ყველა იმ ქვეყნის მთავრობებს, რომელთა ტერიტორიაზეც შექმნილია ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო ბაზები, რომ თუ ამ ბაზებიდან იწარმოებს შემოჭრა, თავდასხმა საბჭოთა კავშირზე, ჩვენ რა თქმა უნდა ვუპასუხებთ ჩვენს განკარგულებაში არსებული ყველა საშუალებით და გამანადგურებელ დარტყმებს მივაყენებთ ამ ბაზებს. ამ ქვეყნების მთავრობებმა ყოველი ღონე უნდა იხმარონ, რომ არ დაუშვან ომის დაწყება, რომელშიც მათი ჩაბმა სურს ამერიკის შეერთებული შტატების ზოგიერთ ფიცხ ადამიანს. ეს ფიცხი ადამიანები, ეტყობა, იმედოვნებენ, რომ თუ ომი იქნა, შეძლებენ თავი გადაირჩინონ ევროპის, აზიისა და აფრიკის ქვეყნების ხალხთა სისხლით, სადაც განლაგებულია მათი სამხედრო ბაზები, და რომ თვითონ ისინი ნაკლებად დაზარალდებიან.

რასაკვირველია, ეს ილუზორული წარმოდგენაა. აგრესიის შემთხვევაში ჩვენ ნამდვილად ვიყენებთ დარტყმას ამერიკის ბაზებზე, სადაც ეს ბაზები განლაგებულია. ამასთანავე, შეიძლება გამოვიყენოთ რაკეტები, რომელთა [illegible] კილომეტრი. მაგრამ ჩვენ გვაქვს საკონტინენტთაშორისო რაკეტებიც, რომლებიც განკუთვნილია იმისათვის, რომ დავარტყაო აგრესორს ოკეანის გაღმაც.

ამხანაგებო! შეერთებულ შტატებში ამბობენ და წერენ, რომ მათ ბევრი მთავრობა უჭერს მხარს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ. მაგრამ მთელმა მსოფლიომ იცის, თუ რა მხარდაჭერაა ეს!

ამერიკის შეერთებული შტატების ყველაზე გულმოდგინე თანამზრახველი ამ საქმეში არიან ის რეაქციული მთავრობები, რომლებიც ხალხთა ნების წინააღმდეგ ხიშტებს ეყრდნობიან. არის ანდაზა: მითხარი, ვინ არის შენი მეგობარი, და გეტყვი, ვინა ხარ შენ. ისინი რომ ჩამოვთვალოთ, ვისაც თვითონ პრეზიდენტი ეიზენჰაუერი ამერიკის შეერთებული შტატების მეგობრებად აცხადებს, გამოდის ფრიად საინტერესო კომპანია. ამ კომპანიაში თვალსაჩინო ადგილი უჭირავს ფრანკოს — ბნელეთისმოციქულს, დიქტატორს, რომელმაც ესპანეთის მუშათა კლასისა და გლეხობის სისხლში ჩაახრჩო დემოკრატია და თავისუფლება და ჰიტლერისა და მუსოლინის დახმარებით დაამყარა ფაშისტური რეჟიმი ესპანეთში. ახლა კი ეს ეიზენჰაუერის საუკეთესო მეგობარია. ეიზენჰაუერი უწევს მას მუსოლინისა და ჰიტლერის მაგიერობას. როგორც დიდ, ისე მცირე საქმეებში ფრანკო მუცლით ხოხავს თავისი ბატონების წინაშე. მთელ მსოფლიო დასცინის ახლა მის უკანასკნელ სპორტულ ტრიუკს. მან ამერიკის პრესტიჟის მარჯვენა დამცველის პოზიციიდან შეაგდო ბურთი თავისსავე კარში, აუკრძალა ესპანელ ფეხბურთელებს საბჭოთა გუნდთან შეხვედრა.

ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტს ბევრჯერ დაუსახელებია თავის „საუკეთესო მეგობარად“ და „კორეის მამად“ ყოფილი პრეზიდენტი ლი სინ მანი. როგორღა გამოვიდა, რომ ლი სინ მანი, კორეელი ხალხის ეს ეგრეთწოდებული მამა და კეთილისმყოფელი, ჩამოაგდო სამხრეთ კორეის მოსახლეობამ, რომელიც სამართლიანად უწოდებს ლი სინ მანს სისხლიან ჯალათს? სამხრეთ კორეაში სტიქიური აჯანყება იყო, და ბრძოლა იქ მხოლოდ ახლა ჩადდება.

ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი ემზადება ეწვიოს თავის „საუკეთესო მეგობარს“ ჩან კაი-შის კუნძულ ტაივანზე. რა შეიძლება ითქვას ამერიკის შეერთებული შტატების ამ „საუკეთესო მეგობარზე?“ მთელმა მსოფლიომ იცის, რომ ჩან კაი-ში მატერიკიდან გააგდო დიდმა ჩინელმა ხალხმა და ჯერ კიდევ ბოგინობს ჩინეთის კუნძულ ტაივანზე ამერიკის ხიშტების დახმარებით. მოვა დრო, და ჩინელი ხალხი თავისი მშობლიური მთავრობის ხელმძღვანელობით გაათავისუფლებს კუნძულ ტაივანს, როგორც ჩან კაი-შისაგან, ისე ამერიკის იმპერიალიზმისაგან.

ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტი სახავს იაპონიაშიც გაემგზავროს პრემიერ კისისთან, რომელსაც აგრეთვე თავის მეგობარს უწოდებს. ამ მმართველის სიქველეზე მე უკვე ვილაპარაკე. შემთხვევითი როდია, რომ იაპონიაში სულ უფრო ძლიერ გაისმის ხალხის ხმა, რომელიც აღდგა თავისი სამშობლოს დამოუკიდებლობისათვის, ისეთი მთავრობის შექმნისათვის საბრძოლველად, რომელიც ნამდვილად შეესაბამება იაპონელი ხალხის ინტერესებს და იხელმძღვანელებს ამ ინტერესებით თავის საქმიანობაში. ჩვენ მივესალმებით იაპონელი ხალხის ამ ბრძოლას. ძალიან საგულისხმოა, რომ იაპონელი ხალხის ბრძოლა „მიმდინარეობს ლოზუნგით: „ძირს იაპონია-ამერიკის სამხედრო შეთანხმება!“. შემთხვევითი როდია, რომ უზარმაზარი დემონსტრაციები პროტესტს აცხადებენ იაპონიაში ეიზენჰაუერის ჩასვლის წინააღმდეგ.

ამერიკის შეერთებულ შტატებს ორმხრივი ხელშეკრულება აქვთ ირანის შაჰთან. რაზე მეტყველებს ეს ხელშეკრულება? იგი იმაზე მეტყველებს, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები ვალდებულებას კისრულობენ დახმარება გაუწიონ ირანის შაჰს, თუ მის წინააღმდეგ მოხდება აგრესია, პირდაპირი ან არაპირდაპირი. პირდაპირი აგრესიის შესახებ ხელშეკრულებაში ნათლად ნათქვამია. ირანელი ხალხის თვალისასახვევად, მოსატყუებლად, რადგან ცნობილია, რომ ირანს არავინ არ ემუქრება. რაღა იმალება „არაპირდაპირ“ აგრესიაში, რაზეც ლაპარაკია ხელშეკრულებაში? „არაპირდაპირ“ აგრესიად იგულისხმება ჩაგრული ხალხის ცდა — აღდგეს მჩაგვრელთაგან განთავისუფლებისათვის საბრძოლველად. ამრიგად, ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა იკისრეს ჟანდარმის სამარცხვინო როლი — ვალდებული გახდნენ მიეშველონ რეჟიმს, რომლის წინააღმდეგ სულ უფრო იზრდება ხალხის რისხვა.

ასეთივე მდგომარეობაა აზიის, ევროპისა და სამხრეთ ამერიკის მთელ რიგ სხვა ქვეყნებში.

ვფიქრობ, ამერიკელი იმპერიალისტები მოელიან სხვა სიურპრიზებსაც, იმიტომ, რომ ხალხები ახლა ირაზმებიან თავიანთი დამოუკიდებლობისათვის საბრძოლველად, იმისათვის საბრძოლველად, რომ მოიშორონ

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლა

(დასასრული)

კაპიტალისტური სამყაროს ხელმძღვანელებმა უნდა შეიგნონ, რომ კაპიტალიზმისათვის რეალური საფრთხეს სულ სხვა რამ წარმოადგენს. დიახ, ჩვენ, თუ გნებავთ, „ეგზუქრებით“ კაპიტალიზმს მშვიდობიანი ეკონომიური შეჯიბრებით, და რაც მეტი დრო გავა, მით უფრო მნიშვნელოვანი გახდება ეს საფრთხე. მოდით, ბატონო კაპიტალისტებო, შევეჯიდოთ ერთმანეთს ეკონომიურ სარბიელზე, და მაშინ ყველა ხალხი დაინახავს, ვის მხარეზე იქნება გამარჯვება! ჩვენ მზად ვართ ამ მშვიდობიანი შეჯიბრებისათვის და, როგორც თქვენ გიყვართ თქმა, გიწვევთ.

ჩვენ ვაუქმებთ მუშა-მოსამსახურეთა გადასახადებს — აი თქვენ პირველი ზარი. რას ნიშნავს ეს? ჩვენ, სოციალისტური ქვეყანა, გადასახადებს ვაუქმებთ, თქვენ კი, კაპიტალისტური ქვეყნები, წლითიწლობით ზრდით გადასახადებს. თუ თქვენ გსურთ დაამტკიცოთ, რომ ხალხის ინტერესები თქვენთვისაც უცხო არ არის, თქვენ ახლა სიტყვა კაპიტალიზმს ცდილობთ მიაწებოთ იარლიყი „სახალხო“, — რატომ არ უნდა მიბაძოთ ჩვენს მაგალითს?

მაგრამ არა, თქვენ ვერ გაბედავთ ამას, რადგან კაპიტალისტური სისტემის არსებობის მთელი აზრი ის არის, რომ მონოპოლისტებმა ძარცვონ მშრომელი ხალხი და გამდიდრდნენ მის ხარჯზე. რატომ არის, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებში დღემდე არათუ არ გაუუქმებიათ მუშა-მოსამსახურეთა გადასახადები, არამედ, პირიქით, განუწყვეტლივ ზრდიან მათ? იმიტომ, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა არსებითად არის მონოპოლისტთა ხდობით აღჭურვილი კომიტეტი, რომელიც იცავს არა ხალხის ინტერესებს, არამედ კორპორაციებისა და მონოპოლიების ინტერესებს. ჩაიხედეთ ამერიკის ცნობარებში და იპოვნით პასუხს ამ კითხვაზე.

ვინ არის ტომას ჰეიტსი, ამერიკის შეერთებული შტატების თავდაცვის მინისტრი, რომელმაც თავისი ხალხი დაამინა პარიზის შეხვედრის წინ შეიარაღებული ძალების პროვოკაციული განგაშით? ეს არის მორგანის სახლთან დაკავშირებული ფილადელფიის ბანკირ-მილიონერთა ოჯახის წევრი. იგი არის მსხვილი საბანკო ფირმის „დრექსელ ენდ კომპანის“ თანამფლობელი. მთავრობაში მისვლამდე იყო ქვანახშირის კორპორაციის „ბივერ კოულკორპორეიშნის“ ვიცე-პრეზიდენტი და მთელი რიგი სხვა კომპანიების დირექტორი.

ეს მარშალი მალინოვსკი არ გეგონოთ, რომელიც მისთვის ასიგნებული ჯამაგირით ცხოვრობს. ჰეიტსს ახლა ჯამაგირს აძლევს ეიზენჰაუერის მთავრობაც, აძლევენ კორპორაციებიც, რომლებმაც იგი ამერიკის თავდაცვის მინისტრის პოსტზე დასასახლეს.

ვინ არის კრისტიან ჰერტერი, ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივანი, რომელმაც გამოაცხადა, რომ ამერიკის ჯაშუშური თვითმფრინავების შეჭრა საბჭოთა ცაში მისი ქვეყნის „ეროვნული პოლიტიკაა“? დიდი ქონების მფლობელი, ამერიკის ნავთობის იმპერიის „სტანდარტ ოილ კომპანის“ ერთ-ერთი დამაარსებლის ნათესავი.

ვინ არის რობერტ ანდერსონი, ამერიკის შეერთებული შტატების ფინანსთა მინისტრი, რომელიც ყველაზე ძლიერ უჭერს საგადასახადო წნეხს? ახლანდელ პოსტზე დანიშვნამდე იგი იყო პრეზიდენტი ამერიკა-კანადის დიდი კორპორაციის „ვენჩურს ლიმიტედისა“, რომელიც დაკავშირებულია ატომურ მრეწველობასთან და კაპიტალდაბანდებანი აქვს მსოფლიოს ბევრ ქვეყანაში. ეს კორპორაცია აწვდის ატომურ საწვავს, ნიკელსა და სხვა სტრატეგიულ მასალებს. იგი მჭიდროდ დაკავშირებულია „ჯენერალ მოტორსის“, „ინტერნეიშნლ ნიკელის“ და სხვა მონოპოლიებთან.

ეს ნუსხა შეიძლებოდა დიდხანს გაგვეგრძელებინა, მაგრამ ნათქვამიც საკმარისია, რომ ვიქროიოთ წარმოდგენა, თუ ვინ არიან ის ადამიანები, რომლებიც დღეს მართავენ ამერიკის შეერთებულ შტატებს. და ისინი კიდევ ბედავენ თქვან, თითქოს მათი სამყარო „თავისუფალი“ და „დემოკრატიულია“!

იმპერიალიზმის დამცველები სარგებლობენ იმით, რომ მათს ხელშია კაპიტალი, რადიო, ტელევიზია, პრესა, და ყოველნაირად ცდილობენ გაამართლონ თავიანთი წყობილება. მაგრამ აღრე თუ გვიან მათ ჩამოხდიან ნიღაბს. ხალხები კი შეადარებენ საქმის რეალურ მდგომარეობას კაპიტალიზმის დროს და სოციალიზმის დროს და თვითონ მიხვდებიან, თუ რომელი სისტემაა უკეთესი.

ჩვენ ახლა ვამთავრებთ 7 და 6 საათის სამუშაო დღეზე გადასვლას, ხოლო 1964 წელს დავიწყებთ 6 და 5 საათის სამუშაო დღეზე გადასვლას. ამრიგად, ახლო პერსპექტივაში ჩვენ გვექნება ყველაზე მოკლე სამუშაო დღე მსოფლიოში, ამასთან რეალური ხელფასი შენარჩუნებულ იქნება და კიდევაც გადიდდება. აი თქვენ, ბატონებო, მეორე ზარი!

თქვენ აგრეთვე იცით, რომ ამას წინათ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სესიამ მიიღო გადაწყვეტილება, დამატებით დაამანდოს 25-30 მილიარდი მანეთი სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოების განვითარებაში. ჩვენი ეკონომიკის ეს დარგი კაპიტალისტებს დღემდე მიაჩნდათ სოციალისტური სახელმწიფოს სუსტ ადგილად, აქილევსის ქუსლად. ისინი ყოველთვის გაჰყვიროდნენ, რომ ჩვენ ჩამოვრჩებით უდიდეს კაპიტალისტურ ქვეყნებს ტანსაცმლის, ფეხსაცმლის, ტელევიზორების, სარეცხი მანქანებისა და ფართო მოხმარების სხვა საქონლის წარმოებაში.

მერე რა, ჩვენ ამას როდი ვმალავდით. ჩვენ შეგნებულად ვეწეოდით მომჭირნეობას მსუბუქი მრეწველობის ზოგიერთი დარგის განვითარებაზე, რომ უზრუნველგვეყო მძიმე მრეწველობის — ჩვენი ძლიერებისა და ძალის საფუძველთა საფუძვლის პირველ რიგში განვითარება.

ახლა ჩვენ განუზომლად უფრო ძლიერი და მდიდარი ვართ, ვიდრე 10-20 წლის წინათ ვიყავით. და ჩვენ ახლა შეგვიძლია არ შევასუსტოთ ზრუნვა მძიმე მრეწველობის შემდგომ განვითარებისათვის და უფრო მეტი სახსრები ვხარჯოთ მსუბუქი მრეწველობის განვითარებაზე. ეს საშუალებას მოგვცემს უკეთ დავაკმაყოფილოთ მშრომელთა მოთხოვნები. შორს აღარ არის ის დრო, როცა გავუსწრებთ კაპიტალისტურ ქვეყნებს ერთ სულ მოსახლეზე სამრეწველო საქონლის მოხმარების დონის მხრივ. ეს იქნება თქვენთვის მესამე ზარი!

რაც უფრო წინ მივიწევთ კომუნიზმის გზით, რაც უფრო მდიდარი ხდება ჩვენი ქვეყანა, რაც უფრო ბედნიერად ცხოვრობენ საბჭოთა ადამიანები, მით უკეთ ხედავენ ხალხები დრომოჭმული კაპიტალისტური სისტემის სიმახინჯეს, მით უფრო თვალსაჩინოდ რწმუნდებიან ისინი კომუნიზმის უპირატესობაში. და ვერავითარი ჯაშუშობა, ვერავითარი მუქარა, თვითმფრინავების ვერავითარი შემოჭრა ჩვენს ცაში, ვერავითარი ლოცვა ვერ იხსნის კაპიტალიზმს!

სახალხო მეურნეობის ყველა დარგის ახალი მძლავრი აღმავლობისათვის

ამხანაგებო! ჩვენ მშვიდად და საღად უნდა შევაფასოთ მოვლენები, რომლებიც მსოფლიოში ხდება. რა თქმა უნდა, ჩვენ ყველანი დაგვამწუხრა იმან, რომ ამერიკელ მილიტარისტთა მიზეზით ჩაიშალა მთავრობათა მეთაურების თათბირი. მაგრამ ეს მხოლოდ ადასტურებს დასკვნას, რომ სანამ იმპერიალიზმი არსებობს, რეაქციული ძალები, რომლებიც კაპიტალისტური მონოპოლიების ინტერესთა წარმომადგენლები არიან, ეცდებიან მოაწყონ სამხედრო ავანტიურები და აგრესია. ამიტომ ყველა ხალხმა უნდა გამოიჩინოს უდიდესი სიფხიზლე, მტკიცედ იბრძოლოს მსოფლიოში მშვიდობის შენარჩუნებისათვის.

რა უნდა გავაკეთოთ იმისათვის, რომ თავიდან ავიცილოთ აგრესიის შესაძლებლობა? საჭიროა კვლავაც ყველი ღონისძიებით განვამტკიცოთ ჩვენი სოციალისტური სახელმწიფოს ძლიერება.

საბჭოთა ხალხმა, რომელიც ლენინის მიერ ნაჩვენები გზით მიდის, დიდი საქმეები მოახდინა. მთელი მსოფლიოსათვის ცნობილია ჩვენი ხალხის შესანიშნავი გამარჯვებანი.

ჩვენ გიგანტური ნაბიჯებით მივდივართ წინ. სულ წელიწადნახევარი გავიდა მას შემდეგ, რაც ჩვენი პარტიის XXI ყრილობამ დაამტკიცა სახალხო მეურნეობის განვითარების შვიდწლიანი გეგმა. მაგრამ რა ბევრი რამ გაკეთდა ამ მოკლე დროში! თქვენ იცით, რომ საერთო პროდუქციის წარმოების გასული წლის გეგმა მრეწველობამ მნიშვნელოვანი გადაჭარბებით შეასრულა. მიმდინარე წელს — შვიდწლედის მეორე წელს მრეწველობა კიდევ უფრო მაღალ დონეზე მუშაობს. მიმდინარე წლის ოთხ თვეში საერთო პროდუქციის წარმოების დავალება შესრულებულია 104 პროცენტით.

იმისათვის, რომ წარმოვიდგინოთ, თუ რამდენად გაიზარდა ჩვენს ქვეყანაში სამრეწველო წარმოების მოცულობა, მოვიყვან შემდეგ შედარებებს. ამჟამად ჩვენში სამრეწველო პროდუქციას ერთ დღეში ვუშვებთ მეტს, ვიდრე რევოლუციამდელი რუსეთი უშვებდა დაახლოებით მთელ თვეში.

ან ავიღოთ ისეთი მაჩვენებელი, როგორიც არის პროდუქციის მატება. ყოველ წელს, ყოველ თვეს იგი სულ უფრო მნიშვნელოვანი ხდება. მაგალითად, მიმდინარე წლის ოთხ თვეში 1959 წლის იმავე პერიოდთან შედარებით წარმოებულია მეტი:

თუჯი — 1 მილიონ 260 ათასი ტონა,
ფოლადი — თითქმის 2 მილიონი ტონა,
ნაგლინი — 1 მილიონ 570 ათასი ტონა,
ნავთობი — 6 მილიონ 150 ათასი ტონა,
გაზი — 3 მილიარდ 500 მილიონი კუბური მეტრი,
ცემენტი — 2 მილიონ 100 ათასი ტონა,
ელექტროენერგია — 11 მილიარდ 200 მილიონი კილოვატ-საათი.
ბამბის ქსოვილები — 141 მილიონ კვადრატული მეტრი,
ტყავის ფეხსაცმელი—12 მილიონ 800 ათასი წყვილი.

საგულისხმოა, რომ ჩვენში მარტო წარმოების მოცულობა როდი იზრდება, არამედ მრეწველობაში ხდება ღრმა ხარისხობრივი ცვლილებები. ამ ბოლო დროს სწრაფად იზრდება შრომის ნაყოფიერება სახალხო მეურნეობის ყველა დარგში, გაუმჯობესდა ნედლეულის, საწამლავების, ელექტროენერგიის, მასალების, მოწყობილობის გამოყენება, მცირდება წარმოების ხარჯები. ამ საქმეში დიდი წვლილი შეგაქვთ თქვენ, კომუნისტური შრომის დამკვრელებს. დიდება თქვენ.

კომუნისტი
№_5 გვერდი, კვირა,
29 მაისი, 1960 წ.

საბჭოთა კავშირს ახლა აქვს ყველაფერი, რაც საჭიროა იმისათვის, რომ წარმატებით გადაჭრას სახალხო მეურნეობის ყველა დარგის შემდგომი განვითარების, სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოების გადიდებისა და ჩვენი სახელმწიფოს თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცების ყოველგვარი ამოცანა.

სამრეწველო წარმოების ზრდა, შრომის ნაყოფიერების გადიდება ხორციელდება ტექნიკური პროგრესის პროგრამის საფუძველზე, რომელიც პარტიამ წამოაყენა. ყველა ეკონომიურ რაიონში სულ უფრო ფართოდ ჩაღდება მუშაობა კომპლექსური მექანიზაციისა და ავტომატიზაციისათვის, წარმოებაში მეცნიერებისა და ტექნიკის უახლესი მიღწევების დანერგვისათვის.

ვფიქრობთ, ახლა ძნელია ნახოთ ისეთი ადამიანი, რომელსაც არ ესმოდეს, რომ ძველი ტექნიკით შორს ვერ წახვალ. თუ არ იქნა ტექნიკური პროგრესი, თუ არ იქნა წარმოების ავტომატიზაცია და მექანიზაცია, არ შეიძლება წარმატებით შესრულდეს კომუნისტური მშენებლობის გიგანტური ამოცანები.

როგორც ცნობილია, გასული წლის ივნისში პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა განიხილა ტექნიკის შემდგომი სრულყოფისა და წარმოების ორგანიზაციის გაუმჯობესების საკითხები. ამ პლენუმის გადაწყვეტილებებმა უკვე მოიტანა შესანიშნავი შედეგები. ინჟინრები, ტექნიკოსები, მუშები აქტიურად იბრძვიან ტექნიკური პროგრესისათვის.

თვენახევრის შემდეგ, 13 ივლისს, მოწვეულია ცენტრალური კომიტეტის მორიგი პლენუმი, რომელიც განიხილავს მრეწველობის, ტრანსპორტის განვითარების და წარმოებაში მეცნიერებისა და ტექნიკის უახლესი მიღწევების დანერგვის შესახებ პარტიის XXI ყრილობის გადაწყვეტილებათა შესრულების მიმდინარეობის საკითხს.

ზოგიერთმა შეიძლება იკითხოს, რატომ წარმოიშვა საჭიროება, რომ კვლავ განვიხილოთ ეს საკითხი ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე? მრეწველობაში და ტრანსპორტზე ჩვენი საქმეები ხომ კარგად მიდის, მართლაც, ჩვენ შეგვიძლია კმაყოფილი ვიყოთ მრეწველობისა და ტრანსპორტის მუშაობის შედეგებით. მაგრამ ასეთია კომუნისტების, საბჭოთა ადამიანების ბუნება — ჩვენ არ გვახასიათებს წარმატებებით დატკბობა, რა დიდიც უნდა იყოს ეს წარმატებები.

ცხოვრება წინ მიდის, საბჭოთა ადამიანები სულ უფრო მეტ გამოცდილებასა და ცოდნას იძენენ, იარაღდებიან უნარით უკეთ გამოიყენონ არსებული შესაძლებლობანი სოციალისტური წარმოების გასადიდებლად. საქმე იმას ეხება, რომ შეეჯამოთ გაწეული მუშაობის შედეგები, ზოგი უდარდელი მუშაკი გავაკრიტიკოთ და ნოვატორთა შემოქმედებითს ინიციატივასა და მდიდარ გამოცდილებაზე, თქვენს გამოცდილებაზე დაყრდნობით, ამხანაგებო, შევიმუშაოთ ღონისძიებანი პარტიის XXI ყრილობის მიერ დასახული ამოცანების კიდევ უფრო წარმატებით განხორციელებისათვის.

თუ ჩვენ წარმატებით ვწყვეტთ წარმოების რაოდენობრივი ზრდის ამოცანებს და არა თუ მთლიანად, არამედ გადაჭარბებითაც ვასრულებთ გეგმებს, სამაგიეროდ ჯერ კიდევ არის სერიოზული ხარვეზები მრეწველობის მთელ რიგ დარგებში ხარისხის მხრივ.

როცა ხარისხზე ვლაპარაკობ, მხედველობაში მაქვს ხარისხი ამ სიტყვის ფართო აზრით — არა მარტო იმ ნაკეთობათა ხარისხი, რომლებსაც ჩვენი ქარხნები და ფაბრიკები უშვებენ. ეს, რა თქმა უნდა, ძალიან საჭიროა. საფაბრიკო მარკის ღირსებისათვის ბრძოლა მუდამ უნდა იყოს ყველა ჩვენი სამეურნეო და პარტიული ორგანიზაციის ყურადღების ცენტრი. ხომ ყველასათვის საიამოვნოა აიღოს ხელში კარგი ნივთი, ნახოს კარგად განხორციელებული პროექტი. ამასთან ყოველივე ეს გაკეთებული უნდა იყოს გონივრულად, მომჭირნეობით, მეცნიერებისა და ტექნიკის ახალი მიღწევების გათვალისწინებით, ყველაზე ხელსაყრელად, რომ პროდუქციის ყოველი ერთეულის წარმოებაზე იხარჯებოდეს ნაკლები შრომა და მატერიალური სახსრები.

მაშასადამე, საქმე ეხება სახალხო მეურნეობაში მუშაობის ყველა ხარისხობრივი მაჩვენებლის გაუმჯობესებას. აქ შედის თვითღირებულების, სამეურნეო ანგარიშის საკითხები, ბრძოლა წარმოების ხარჯების შემცირებისათვის, დაგროვების გადიდებისათვის და სხვ. ეს ჩვენი ქვეყნის სიმდიდრის შემდგომი გადიდების, ეროვნული შემოსავლის განუწყვეტელი ზრდისა და საბჭოთა ხალხის კეთილდღეობისა და კულტურის ამაღლების გადამწყვეტი პირობაა.

ამხანაგებო! ჩვენი თათბირის მუშაობაში მონაწილეობას იღებს კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების ბევრი მოწინავე ადამიანი. ისინი წარმოადგენენ სოფლის მეურნეობის მშრომელთა ვეებერთელა არმიას, რომლებიც მუშათა კლასთან ერთად თავდადებით შრომობენ, რათა ვადამდე შეასრულონ შვიდწლიანი გეგმა.

კოლმეურნეებმა, საბჭოთა მეურნეობების მუშებმა და სოფლის მეურნეობის სპეციალისტებმა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით უკანასკნელ წლებში დიდი მუშაობა გასწიეს კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების საზოგადოებრივი მეურნეობის შემდგომი განვითარებისათვის და სოფლის მეურნეობის მშრომელთა მატერიალური კეთილდღეობის გაუმჯობესებისათვის.

საკმარისია ითქვას, რომ სოფლის მეურნეობის საერთო პროდუქცია 1959 წელს 1953 წელთან შედარებით ერთნახევარჯერ გაიზარდა. სათესი ფართობი გადიდდა 39 მილიონი ჰექტარით, ანუ 25 პროცენტით. ჩვენს ქვეყანაში მნიშვნელოვნად გაიზარდა მარცვლეულის, ტექნიკური კულტურების, მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოება. მკვეთრად გადიდდა ყველა სახეობის პროდუქტიული პირუტყვისა და ფრინველის სულადობა.

ახლა ყველა საბჭოთა ადამიანი ხედავს, თუ რა ბევრი რამ გაკეთდა სოფლის მეურნეობაში უკანასკნელი წლების მანძილზე, როგორ გაუმჯობესდა მოსახლეობის მომარაგება კვების პროდუქტებით. მაგრამ არ შეიძლება დამშვიდება და მით უმეტეს გაყოყოჩება.

ჩვენ, ამხანაგებო, ჯერ კიდევ ბევრი რამ უნდა გავაკეთოთ სოფლის მეურნეობის დარგში, რომ მთლიანად დავაკმაყოფილოთ ჩვენი ქვეყნის მოთხოვნილებანი.

უნდა ვაწარმოოთ საჭირო, სტაბილური რაოდენობით მარცვლეული, მკვეთრად გავადიდოთ ხორცის, რძის წარმოება. ამისათვის ჩვენ ყველაფერი გვაქვს, რაც საჭიროა. კვლავაც უნდა გავადიდოთ სათესი ფართობები ყამირი მიწების ათვისების რაიონებში, ხოლო, რაც მთავარია, განვახორციელოთ ღონისძიებანი, რომ ხორბლის, სამარცვლე და სასილოსე სიმინდისა და ყველა სხვა კულტურის უფრო უხვი მოსავალი მივიღოთ. ჩვენ კვლავაც ვიმუშაკებთ იმისათვის, რომ შეკმნათ მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის, მეცხვარეობისა და მეფრინველეობის განვითარების საჭირო პირობები ყამირი მიწების ათვისების რაიონებში. ყოველივე ეს შესაძლებლობას მოგვცემს დიდი რაოდენობით მივიღოთ იაფი ხორცი. ასეთია ყამირი მიწების რაიონების სოფლის მეურნეობის მშრომელთა ამოცანები.

ამასთან ერთად პარტია აყენებს ამოცანას — მკვეთრად გადიდდეს სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობა და საერთო მოსავალი, გაიზარდოს პირუტყვის სულადობა და პროდუქტიულობა ჩვენი ქვეყნის ყველა რაიონში.

ბევრს აინტერესებს, როგორია ჩვენთან საქმის მდგომარეობა სოფლის მეურნეობაში წელს. საგაზაფხულო თესვის გეგმა 25 მაისისათვის შესრულებულია 92 პროცენტით; სულ საგაზაფხულო კულტურები დათესილია 123 მილიონი ჰექტარი. დაგვიანებული გაზაფხულის მიუხედავად, სოფლის მეურნეობაში წელიწადი შეიძლება კარგი იყოს, უკანასკნელ ხანს უკრაინაში ვოლგისპირეთში, ჩრდილოეთ კავკასიაში, უაზახეთსა და ციმბირში წვიმები იყო, ნიადაგი კარგად დატენიანდა, რაც ხელს უწყობს ნათესების განვითარებას.

როგორც ცნობილია, საშემოდგომო კულტურების გამოზამთრებისათვის ჩვენი ქვეყნის სამხრეთ რაიონებში მთლად ხელშემწყობი პირობები არ იყო. ამიტომ საშემოდგომო კულტურების ფართობის ერთ ნაწილში საჭირო გახდა ისეთი საგაზაფხულო მაღალმოსავლიანი კულტურების დათესვა, როგორიც არის, მაგალითად, სიმინდი. გაცილებით მეტი საგაზაფხულო ხორბალი დაითესა ვოლგისპირეთში, ციმბირის ზოგ ოლქში, უაზახეთში. გადიდდა შაქრის ჭარხლის, ბამბისა და სხვა კულტურების ნათესი ფართობები.

აი ზოგიერთი მონაცემები 25 მაისისათვის:

	1960 წ.	1959 წ.	1958 წ.
სიმინდი (მილიონ ჰექტარობით)	20,5	18,2	2,4
საგაზაფხულო ხორბალი (მილიონ ჰექტარობით)	45,9	45,1	28,5
შაქრის ჭარხალი (ათას ჰექტარობით)	3.079	2.857	1.510
ბამბა (ათას ჰექტარობით)	2.137	2.106	1.854

სულ ვვარაუდობთ, რომ მივიღებთ მარცვლეულის საერთო მოსავალს არა ნაკლებს, არამედ შესაძლოა მეტსაც, ვიდრე წარსულ ყველაზე მოსავლიან წლებში.

ყველა თქვენგანმა იცის, რა დიდ ყურადღებას უთმობს ჩვენი პარტია ხორცის, რძისა და მეცხოველეობის სხვა პროდუქტების წარმოების გადიდებას. წელს რიაზანელთა მაგალითისამებრ თითქმის ყველა ოლქმა, მხარემ და რესპუბლიკამ იკისრა დიდი სოციალისტური ვალდებულებანი. მაგრამ გულახდილად უნდა ითქვას, რომ ზოგნი, რომლებმაც ვალდებულება იკისრეს, ჯერჯერობით ცოტა რამეს აკეთებენ იმისათვის, რომ უზრუნველყონ მზარდი მეცხოველეობა საკვებით. საკვები კი მთავარია.

საჭიროა სოფლის მეურნეობის ყველა მუშაკის, პარტიული, საბჭოთა, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციების ღონისძიებანი მოვახმაროთ იმას, რომ ყოველმა კოლმეურნეობამ და საბჭოთა მეურნეობამ მოიყვანოს წელს მარცვლეულის, სამარცვლე, და სასილოსე სიმინდის, შაქრის ჭარხლის უხვი მოსავალი, დაამზადოს მეტი თივა, უკეთ გამოიყენოს საძოვრები, ერთი სიტყვით, საჭიროა ყოველი ღონე ვიხმაროთ იმისათვის, რომ უხვად შეგქმნათ საკვები მეცხოველეობისათვის და მკვეთრად გავადიდოთ ხორცის, რძისა და სხვა პროდუქტების წარმოება.

ჩვენი პარტიის ცენტრალური კომიტეტი დარწმუნებულია, რომ სოფლის მეურნეობის მუშაკები [illegible] ლად შეასრულებენ ნაკისრ სოციალისტურ ვალდებულებებს.

ამხანაგებო! ამერიკელი იმპერიალისტების აგრესიული მოქმედება ერთსულოვნად დაგმეს საბჭოთა ხალხმა, დიდი ჩინეთის, სოციალისტური ბანაკის ყველა ქვეყნის ხალხებმა, მთელი მსოფლიოს უბრალო ადამიანებმა.

მუშები და კოლმეურნეები, მეცნიერებისა და ტექნიკის მუშაკები, ჩვენი ქვეყნის ყველა მშრომელი კიდევ უფრო მჭიდროდ იერაზმებიან კომუნისტური პარტიისა და მთავრობის გარშემო, მხურვალედ და ერთსულოვნად იწონებენ საბჭოთა სახელმწიფოს საგარეო და საშინაო პოლიტიკას.

ჩვენი თვალუწვდენი სამშობლოს ყველა კუთხეში გაიშალა ათეულ მილიონობით ადამიანის შეჯიბრება შვიდწლიანი გეგმის ვადამდე შესრულებისათვის. ყოველი მხრიდან — უკრაინიდან და ციმბირიდან, ბალტიისპირეთიდან და ამიერკავკასიიდან, შუა აზიის რესპუბლიკებიდან მოდის სასიხარულო ამბები, რომ ქალაქებისა და სოფლების მშრომელები წარმატებით მთლიანად და გადაჭარბებით ასრულებენ ნაკისრ სოციალისტურ ვალდებულებებს.

რუსეთის ფედერაციის მშრომელები დიდ შრომითს გმირობას იჩენენ, რათა შეასრულონ ნაკისრი ვალდებულებანი და მაგალითი უჩვენონ. რუსეთის ფედერაცია ყველაზე დიდი რესპუბლიკაა და მასზე ძალიან ბევრი რამ არის დამოკიდებული ამ ამოცანის გადაწყვეტაში.

ამხანაგებო! ეჭვი არ არის, რომ ჩვენი თათბირი დიდ სარგებლობას მოუტანს ყველა შრომითს საქმეს, რომ, მოსკოვიდან დაბრუნებულნი, თქვენ კიდევ უფრო შეუპოვრად, კიდევ უფრო ნაყოფიერად, კიდევ უფრო კარგი ხარისხით იშრომებთ. ასეთი თათბირები, როგორიც თქვენი თათბირია, ამხნევებს, ფრთებს ასხამს ადამიანს. ფრთები კი გვესაჭიროება შემოქმედებითი აზრის მეტი და გაბედული გაქანებისათვის, იმისათვის, რომ სულ უფრო მაღლა და მაღლა ავიდეთ კომუნისტურ მწვერვალებზე.

კაპიტალიზმის იდეოლოგები ასეულ წლობით არწმუნებენ ადამიანებს, რომ მუშათა კლასს, მშრომელ ადამიანებს არ შესწევთ უნარი წინ წასწიონ კაცობრიობის პროგრესი, რომ მშვენიერს ამ ქვეყნად მხოლოდ რჩეულნი ქმნიან. ჩვენი ქვეყნის მშრომელმა ხალხმა პირველმა გააქარწყლა ეს სიცრუე. ახლა უკვე მსოფლიოს ბევრი ქვეყნის ასეულ მილიონობით უბრალო ადამიანმა საკუთარ ხელში აიღო ძალაუფლება და ჩვენთან ერთად აშენებს ახალ, სოციალისტურ საზოგადოებას, თავისი კონკრეტული საქმეებით ადასტურებს სოციალიზმის უპირატესობას კაპიტალიზმთან შედარებით.

არ შეიძლება არ გვიხაროდეს, როცა ვხედავთ, რამდენი შესანიშნავი ადამიანი, ნოვატორი, გაბედული შემოქმედებითი აზრის ადამიანი გაიზარდა ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური პარტიის შთამაგონებელი ხელმძღვანელობით. შორს არ არის ის დღე და საათი, როცა ჩვენი ქვეყნის მთელი მუშათა კლასი, მთელი კოლმეურნე გლეხობა დიდად განათლებული იქნება. ახლა ხომ ათობით არის ფაბრიკა-ქარხნები, საბჭოთა მეურნეობები, სადაც ყველა სწავლობს, სადაც რეალურად ქრება ზღვარი გონებრივი და ფიზიკური შრომის ადამიანთა შორის.

კაპიტალიზმის იდეოლოგები ადამიანებს გონებასა და გულში უნერგავდნენ კიდევ ერთ სიცრუეს. ისინი ამბობდნენ და ახლაც ამბობენ, რომ რევოლუციები მხოლოდ დამანგრეველ ძალებს შეიცავენ. ჩვენი სამშობლოს ძლიერების ზრდის ისტორია, ისევე როგორც სახალხო დემოკრატის ქვეყნების განვითარების ისტორია, აცამტვერებს ბურჟუაზიული იდეოლოგიის ამ ყალბ მონაჩმახსაც.

არა, მეფეები და მილიონერები არ აშენებენ ქალაქებს, ქარხნებს, არხებს, არ ქმნიან მანქანებს, არ ეწევიან ბაღების გაშენებას, არ იღებენ მოსავალს, — ამას შვრებიან შრომის ადამიანები, ყოველივე იმის ნამდვილი შემქნელნი, რაც კი მშვენიერი რამ არის ამ ქვეყნად.

ჩემი გამოსვლის დასასრულს მინდა გაგიმეორებთ ერთგვარი „საიდუმლოება“. მაგრამ საეჭვოა ამ საიდუმლოების გამეორებამ სიხარული მიანიჭოს ამერიკის დაზვერვას.

და აი პარტიის ცენტრალურ კომიტეტსა და მთავრობაში გვაქვს ლაპარაკი, — ამას საიდუმლოდ გეუბნებით, — რომ შესაძლოა საჭირო იყოს ორდენებითა და მედლებით დავაჯილდოოთ კომუნისტური შრომის ღირსეული დამკვრელები. როგორ მოეკიდებით თქვენ ამას? **(გამოცოცხლება დარბაზში, მჭუხარე ხანგრძლივი ტაში).** ვფიქრობ, რომ თუ ეს აზრი მომწიფდა, თქვენ ჩვენზე გულნატკენი არ იქნებით, რადგან ასეთი გადაწყვეტილება კიდევ უფრო აამაღლებს იმათ, ვინც კარგად მუშაობს, ხოლო ისინი, ვინც ჯერ კიდევ მთლიანად მხარდამხარ ვერ მოგყვებათ, მაგრამ კი სურს, რომ მოგყვებოდეთ, დამაჯერებელ და სასიამოვნო სტიმულს მიიღებენ.

საბჭოთა ადამიანები ამაყობენ იმით, რომ ისინი მშრომელი ადამიანები არიან. საბჭოთა ადამიანები იმიტომ მუშაობენ კარგად, რომ იციან — ყველასთვის მუშაობა თავისთვის მუშაობასაც ნიშნავს. აი ამიტომ ყველამ თავის პოსტზე — დაზგასთან, ტრაქტორის საჭესთან, ლაბორატორიაში — კიდევ უფრო უნდა გააძლიეროს შრომითი აქტივობა, რათა ყველა ადამიანი მთელი ძალ-ღონით მუშაობდეს და როგორც ფუტკარს მიაქვს ნექტარი სკაში, ისე ყოველი მშრომელი ჩვენს საერთო კეთილშობილურ საქმეს ახმარდეს თავის შრომას.

გაუმარჯოს ჩვენი დიადი სამშობლოს მუშათა კლასს!

გაუმარჯოს საბჭოთა მუშათა კლასის მოწინავე ადამიანებს!

გაუმარჯოს ჩვენს კოლმეურნე გლეხობას, ჩვენი ქვეყნის მუშების ერთგულ ძმასა და მოკავშირეს!

გაუმარჯოს საბჭოთა კოლმეურნე გლეხობის მოწინავე ადამიანებს!

გაუმარჯოს ჩვენს საბჭოთა სახალხო ინტელიგენციას!

გაუმარჯოს ჩვენი დიადი სამშობლოს ყველა მშრომელ ადამიანს, რომელნიც კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით მტკიცე რწმენით აშენებენ კომუნისტურ საზოგადოებას!

შემოქმედებითი შრომით განვამტკიცოთ მშვიდობის საქმე, უზრუნველვყოთ ჩვენი ქვეყნის გამარჯვება კაპიტალიზმთან შეჯიბრებაში!

გაუმარჯოს კომუნიზმს!

(ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის გამოსვლის დროს არაერთხელ გაისმა მქუხარე, ხანგრძლივი ტაში).

ნ. ს. ხრუშჩოვმა მიიღო

ავსტრიის საპარლამენტო ჯგუფის დელეგაციის წევრები

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ნ. ს. ხრუშჩოვმა 27 მაისს კრემლში მიიღო ავსტრიის საპარლამენტო ჯგუფის დელეგაცია, რომელიც საბჭოთა კავშირში იმყოფება სსრ კავშირის საპარლამენტო ჯგუფის მოწვევით.

მიღებაზე იყვნენ ეროვნული საბჭოს პრეზიდენტი ლეოპოლდ ფიგლი (დელეგაციის მეთაური), პარლამენტის დეპუტატები ჰანს ზეგენგერი, ფრანც ჰეტცენაუერი, ჰუბერტ ჰოფენედერი, ვილჰელმ ზალცერი, ალფერდ მლიგში, რობერტ ბეჰინიე, ჰანს ჩეტელი, ოტო სკრიტიკი, ვიმფრიდ გრედლერი, აგრეთვე ავსტრიის დროებითი საქმეთა რწმუნებული სსრ კავშირში ოტო აიზელსბერგი.

ნ. ს. ხრუშჩოვსა და დელეგაციის წევრებს შორის გაიმართა გულთბილი მეგობრული საუბარი. საბჭოთა კავშირის მხრივ საუბარზე იყვნენ სსრ კავშირის საპარლამენტო ჯგუფის თავმჯდომარის მოადგილე ა. პ. ვოლკოვი და სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი ი. ტ. ბორისოვი. (საკდესი).

ყვავილეგის ზეიმი

ყვავილებმა ააფერადეს სამშობლოს მთა-ბარი. კაწში ვერ დაეტია ვარდის კოკორი, გაიფურჩქნა და წითლად აელვარდა მშობლიურ მიწაზე.

როგორ გვიხაროდა ბუნების გაღვიძება, როცა პირველად თეთრად გადაიმენტა ტყემალი, ვარდისფრად აგიზგიზდა ატამი, მთის კალთებზე აკიაფდა ია და ენძელა... დადგა მაისი, და ყვავილებით დააფრქვიეს აკაციებმა საამო სურნელება.

გვიწვევს, გვიზიდავს იასამანი. მერე რა ლამაზია, როცა ისფერად აინთება და მოსაწყვეტად გიძახის ყოველი შტოარა, არ გინდა მოწყვეტო, მაგრამ გული მაინც არ მოგითმენს, შტოს რომ ხელი არ შეახო, ზოგჯერ მოტეხ კიდეც და ოთახს დაამშვენებ მისი კონებით.

ვარდობისთვე იწურება. დღეს, 29 მაისს, თაიგულების ქალაქად იქცა მთელი თბილისი. თვალს ვერ მოაშორებ ყვავილებით მოკაზმულ ქუჩებს, შენობებს, მოედნებს, ძეგლებს. ნაირფერი ვარდების თავსმკაული ამშვენებს ყვავილების ტანსაცმლით გამოწყობილ გოგონებსაც. ყვავილების დღეობას იბდის ჩვენი მზიური დედაქალაქი.

ბევრი ზეიმის მომსწრეა თბილისი. ბევრჯერ მოკაზმულა, პატარძალივით მორთულა მისი მშვენება და სიამაყე — რუსთაველის პროსპექტი. მაგრამ დღეს იგი უფრო ლამაზად გამოიყურება, ვიდრე ოდესმე. დღეს აქ ფერად-ფერადმა ყვავილებმა დაიპყრეს და ააბრწყინეს ყველაფერი.

ამა როგორ შეიძლება ამ მშვენიერ პროსპექტზე გაიარო და თვალი არ მოავლო რუსთაველის ძეგლს. მასაც ხომ თაიგულებით შეამკობენ ჩვენი ცხოვრების ყვავილები — ბედნიერი ბავშვები. ყვავილების ქვეყანაში ვინ დაივიწყებს ჩვენი ერის დიდებას დიდ შოთას. მან ხომ 148-ჯერ მოიხსენია ვარდი თავის უკვდავ „ვეფხისტყაოსანში“. ვარდობის თვეა და გულში გვწვდება მისი სიტყვები:

„მოწყურვილ იყო ზაფხული,
ქვეყნით ამოსვლა მწვანისა.
ვარდის ფურცლობის ნიშანი,
დრო მათის პაემანისა“.

ვარდ-ყვავილების სამშობლოში — საქართველოში ხალხმა სოფლებსაც და ქუჩებსაც დაარქვა ყვავილთა დედოფლის ვარდის სახელი. ყვავილი მუდამ ადამიანის თანამგზავრი იყო ჭირსა და ლხინში და ასე ახლაც.

ყვავილებით აციალებდნენ ომში მიმავალ ვაჟკაცებს ვახტანგ მეფის დროიდან დღემდე. ყვავილებით ხვდებოდნენ გამარჯვებული გმირის შინ დაბრუნებას. ცოცხალ ყვავილებს ადარებდნენ სატრფოს ჩვენი მგოსნები და ხალხური მთქმელები.

სანახავად გიწვევენ ქართლის „ბაღის ყვავილები ვაკის ახალ პარკში. სიტურფით ხიბლავენ თბილისელებს ვარდის ბუჩქები. ვინ იცის, იქნებ ეს ბუჩქებიც გრძნობენ, რომ დღეს ყვავილების დღესასწაულია და ამიტომაც ელვარებენ ასე მომხიბლავად, თვალმომჭრელად.

უნდა ნახოთ ნაზი ფერების ბრწყინვალება ყვავილების გამოფენაზე დიდუბეშიც... რა ყვავილი გინდათ, რომ აქ არ იხილოთ. ისინი ერთმანეთს თითქოს ეპაექრებიან ფერადობით, საამო სურნელებით...

ნახვისთანავე მოგზიბლავს ქართული ზამბახი, იორდასალამი, მიხაკი, ნარგიზი, აბზინდა, ცისთვალა და ვინ მოთვლის კიდევ რამდენი ლამაზი, სახიამოვნო ფერის ყვავილი. ისინი ხომ წინაპართა სისხლით და ოფლით გაპოხიერებულ მიწაზე იფურჩქნებიან, ხარობენ და ჩვენც გვახარებენ.

გინდა და გინდა დიდხანს უცქირო ყვავილთა ლამაზ სანახაობას. გინდა მინდიასავით გაიგო მათი სუნთქვაც და იდუმალებაც...

ვარლამ ეურული.

* * *

სურათზე: ყვავილების გამოფენის ერთ-ერთ კუთხეში თბილისის სამრეწველო გამოფენის ტერიტორიაზე.

ფოტო შ. ჩხეტიანისა.

მოვუსმენთ ვან კლიბერნს

მოსკოვი. („კომუნისტის“ სპეც. კორ.). ძნელია სიტყვით აიწეროს ის გულწრფელი და მეგობრული შეხვედრა, რომელიც გაუმართა ვნუკოვოს აეროდრომზე ჩვენი ქვეყნის დედაქალაქის მუსიკალურმა საზოგადოებრიობამ ცნობილ ამერიკელ პიანისტს ვან კლიბერნს.

ვან კლიბერნის სახელი მჭიდროდ არის დაკავშირებული მოსკოვთან. 1958 წელს მან მოსკოვში მოიპოვა მოსკოვის ჩაიკოვსკის სახელობის პირველი საერთაშორისო კონკურსის ლაურეატობა.

— იმ დიდი წარმატებით, რომელიც უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში მოვიპოვე ჩემს სამშობლოში, მე ბევრ რამეში დავალებული ვარ მოსკოველებისგან. ამიტომ ჩემი პატივისცემა საბჭოთა ადამიანებისადმი უსაზღვროა. ბედნიერი ვარ კვლავ თქვენთან ყოფნით, — ამ სიტყვებით მიმართა ამერიკელმა პიანისტმა მოსკოველებს.

გუშინ მოსკოვის სასტუმრო „ნაციონალში“ ვესტუმრეთ ამერიკელი პიანისტის ვან კლიბერნის ანტრეპრენიორს სოლ იუროკს.

— ვან კლიბერნი, — განაცხადა მან, — დიდ მადლობას უხდის საბჭოთა ადამიანებს ასეთი გულთბილი და დაუვიწყარი შეხვედრისათვის. იგი უკვე მონდომებით ემზადება, რათა მალე წარსდგეს თავისი მეგობრების წინაშე. 3 ივნისს პირველ სიმფონიურ პროგრამაში ორკესტრთან ერთად იგი შეასრულებს პროკოფიევისა და ბრამსის საფორტეპიანო კონცერტებს. 5 ივნისს შედგება მისი მეორე, სოლო კონცერტი, რომლის პროგრამა მთლიანად შემდგარია მოპენის მუსიკალური ნაწარმოებებით. ამის შემდეგ ვან კლიბერნი საგასტროლოდ გაემგზავრება ლენინგრადში, კიევში, თქვენს მზიურ დედაქალაქ თბილისში, ერევანსა და ბაქოში.

საუბრის დასასრულს ანტრეპრენიორმა გადმოგვცა ვან კლიბერნის შემდეგი სიტყვები:

„მოხარული ვიქნები თქვენი გაცნობით. მალე შეხვედრამდე, ძვირფასო ქართველო მეგობრებო“.

ო. არონელიძე, ვ. გოზალიშვილი.

სურათზე: ვან კლიბერნი სასტუმრო „ნაციონალის“ აივანზე.

ფოტო ნ. რახმანოვისა.

უშიშროების საბჭოში

ნიუ-იორკი, 28 მაისი. (საკდესი). [illegible] საბჭომ [illegible] ოთხ [illegible] ბოლოს [illegible] ბოლოს [illegible] ბოლოს